

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 22 ΙΟΥΛΙΟΥ 1995 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 1ο • ΦΥΛΛΟ 18ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΝΑ ΜΗΝ ΣΥΝΕΡΓΗΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΜΥΜΙΑ ΑΒΟΥ JAMAL

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Ο ΜΥΜΙΑ ΑΒΟΥ JAMAL ήταν από τα ιδρυτικά μέλη του κόμματος των Μαύρων Πανθήρων, καθώς και γραμματέας πληροφοριών στο παράρτημα της Φιλαδέλφειας στα τέλη της δεκαετίας του '70. Ήταν γνωστός ως "η φωνή των αφώνων" και ενεργός στο σύλλογο των μαύρων δημοσιογράφων της Φιλαδέλφειας. Στις 9 Δεκεμβρίου του 1981 οι μπάτσοι προσπάθησαν να τον δολοφονήσουν στη μέση του δρόμου. Ο Μυμία νοσηλεύτηκε στο νοσοκομείο και στη συνέχεια συνελήφθη με την κατηγορία της δολοφονίας ενός μπάτσου. Το 1982 ο Abu Jamal καταδικάστηκε σε θάνατο από ένα σχεδόν στο σύνολό του λευκό δικαστήριο.

Κρατείται σε συνθήκες απομόνωσης εδώ και 13 χρόνια περιμένοντας την εκτέλεσή του και όλα αυτά τα χρόνια δεν έχει σταματήσει να αγωνίζεται. Τα άρθρα του σχετικά με τον ρατσισμό, την θανατική ποινή, την καταστολή κ.α. συνεχίζουν και συνεχίζουν να έχουν απήχηση στην κοινωνία -κυρίως στην μαύρη κοινότητα. Η δεξιά «Ένωση των Αστυνομικών» (F.O.P.) της Πενσυλβανίας χτυπάει τον Μυμία όπου μπορεί: κατάφερε να σταματήσει την ραδιοφωνική εκπομπή του, όπως προσπάθησε με κάθε μέσο να αποτρέψει την έκδοση του βιβλίου του, που τελικά κυκλοφόρησε τον Μάιο αυτού του χρόνου. Την ίδια μέρα εκτελέστηκε στην Πενσυλβανία η πρώτη θανατική ποινή από το 1963.

Με τη βοήθεια της F.O.P. και των άλλων συντηρητικών λόμπι, επιλέχτηκε φέτος ως νέος κυβερνήτης της πολιτείας ο ρεπουμπλικάνος T. Ridge. Προεκλογικά είχε υποσχεθεί πως θα υπέγραφε και την διαταγή για την εκτέλεση του Jamal. Ποιος είπε ότι κανένας πολιτικός δεν τηρεί τις προεκλογικές του υποσχέσεις;

Η εκτέλεσή του έχει οριστεί για την Πέμπτη 17 Αυγούστου, στις 10.00 το βράδυ, τοπική ώρα, αφού όλες οι αιτήσεις για έφεση έχουν προκλητικά αγνοηθεί. Η περίπτωση του Jamal είναι μια ξεκάθαρη πολιτική εξόντωση της αντίστασης στις ΗΠΑ.

Ήδη σε παγκόσμιο επίπεδο βρίσκεται σε εξέλιξη μια μεγάλη εκστρατεία αλληλεγγύης. Θα καταφέρει να αποτρέψει τη δολοφονία του; Εξαρτάται και από μας...

ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4 ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΦΑΝΤΑΣΟΥ τον εαυτό σου να πρέπει να περάσει την υπόλοιπη ζωή του -πέντε ή δέκα χρόνια- σε ένα χώρο 5X3, στο μέγεθος του μπάνιου σου περίπου. Φαντάσου τον εαυτό σου να μην μπορεί να βγει παρά μόνον για μία ή δύο ώρες από ένα κελί που περιβάλλεται από κάγκελα και αγκαθωτά κοφτερά συρματοπλέγματα. Φαντάσου να μην μπορείς πια να αγγίξεις ή να χαϊδέψεις το παιδί σου, τους φίλους σου, τους συγγενείς σου.

Αυτή είναι η ζωή -σε εισαγωγικά- για περισσότερους από 2948 ανθρώπους. Η ζωή για 41 γυναίκες και 2907 άντρες στις πτέρυγες θανάτου των ΗΠΑ. Εκεί περιμένουν το θάνατο. Ακριβέστερα περιμένουν "να οδηγηθούν στο θάνατο", να εκτελεστούν από έναν ανώνυμο υπάλληλο του Κράτους που θα λάβει 50 δολάρια για να εκτελέσει ψυχρά κάποιον ή κάποια που δε γνωρίζει, με ηλεκτρική καρέκλα, με δηλητήριο, με αέριο ή με κρεμάλα.

Οι πολιτικοί στις ΗΠΑ ξαναανακαλύψαν τη δύναμη της επιρροής της θανατικής ποινής για να αποκομίσουν τις ψήφους των ψηφοφόρων. Για άλλη μια φορά, όπως την εποχή των προγόνων μας, οι άνθρωποι καταλαμβάνουν την εξουσία στην πλάτη των Μαύρων, των Ισπανών, των Ινδιάνων και των φτωχών Λευκών που μια αποπροσανατολισμένη κοινωνία έχει εξορίσει.

Και μέσα σε μια μακάβρια λαχειοφόρο της κακοτυχίας, οι δικαστές σπρώχνουν τον τροχό του θανάτου, χρησιμοποιώντας Αφρικανούς-Αμερικανούς, Ισπανούς και άλλες μειονότητες. Σε αυτή τη λαχειοφόρο το

Κράτος δε χάνει ποτέ. Η δίκη μου, και ιδιαίτερα η φάση της δίκης όπου επρόκειτο να υπολογιστεί η καταδίκη μου, υπήρξε ένα ρατσιστικό "λαϊκό δημοψήφισμα", οργανωμένο από το Κράτος ενάντια στο Κόμμα των Μαύρων Πανθήρων. Αυτό είχε ήδη διαφανεί όταν αποκλείστηκαν συστηματικά από το σώμα των ενόρκων οι Αφρικανοί-Αμερικανοί με αποτέλεσμα να απομείνουν μόνο λευκοί ενόρκους που διψούσαν για μαύρο αίμα. "Ο κατηγορούμενος σχεδίαζε ήδη από τότε να σκοτώσει έναν αστυνομικό" διαβεβαίωνε ο εισαγγελέας, αναφερόμενος σε σημειώσεις που έλεγαν πως πριν 10-11 χρόνια ήμουν στρατευμέ-

νος στο Κόμμα των Μαύρων Πανθήρων. Για ποιες σημειώσεις επρόκειτο; Για φράσεις επικίνδυνες και απειλητικές όπως "Όλη η εξουσία στο λαό" -απειλητικές για ένα σύστημα αποφασισμένο να αρνηθεί κάθε εξουσία στους άντρες και στις γυναίκες. Και επίσης "Η πολιτική δύναμη ενισχύεται με τη βοήθεια των όπλων". Ποια επιχειρήματα μπορεί να αντιτάξει σε αυτό το σύνθημα ένα έθνος που κατέστρεψε τους γηγενείς αμερικανούς με σαρανταπεντάρια και προκάλεσε τη σφαγή του Γούντεν Νι; Που το Μάιο του '85 κατέστρεψε με βόμβα την έδρα της οργάνωσης MOVE στη Φιλαδέλφεια;

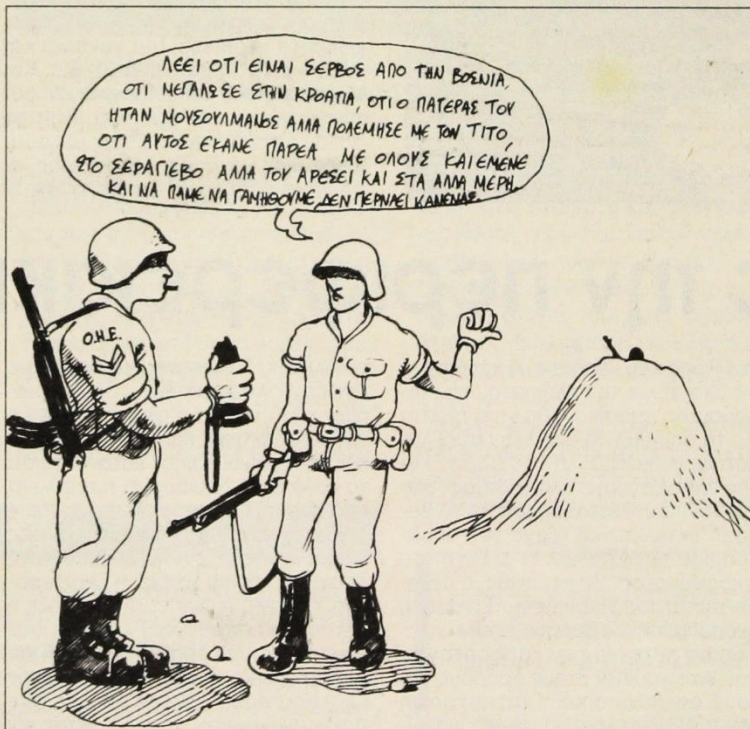
Για τους λευκούς ενόρκους της μεσαίας τάξης οι φράσεις αυτές, που εκστομίστηκαν από κάποιον Μαύρο Πάνθηρα, ακόμη και δέκα χρόνια μετά, διατηρούν ανέπαφη τη φλόγα τους. Οι σημειώσεις αυτές χρησιμοποιήθηκαν για να προκαλέσουν την καταδίκη μου σε θάνατο.

Είναι δίκαιο να επαναστατήσω. Και θα εξακολουθήσω να αντιστέκομαι.

MUMIA ABU JAMAL
από ένα κελί,

καταδικασμένος σε θάνατο

(πηγή: Junge Welt της 1.4.1995)

ΤΟΥ ΛΕΑΝΔΡΟΥ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ

ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ της εφημερίδας είναι το τελευταίο του καλοκαιριού. Ο πρώτος λόγος είναι προφανής. Η βιολογική κούραση της συνεχούς εβδομαδιαίας έκδοσης, σε συνδυασμό με την έλευση του καύσωνα που στέλνει τον κόσμο μακριά από την τσιμεντούπολη, καθιστά άσκοπη την έκδοση της «ΑΛΦΑ» μέσα στον Αύγουστο. Στις παραλίες και στα βουνά δεν δημιουργείται και τίποτα καινούριο -εκεί πραγματικά η ιστορία κάνει ένα διάλειμμα- που να εμπνεύσει τις σελίδες μιας εφημερίδας ή να εμπνευστεί από αυτές. Με απλά λόγια ακόμη και εμείς να μένουμε εδώ να την βγάζουμε, ποιος θα την διαβάσει;

Όμως το κλείσιμο της για καλοκαίρι δεν σημαίνει και σταμάτημα της διαδικασίας που έχουμε ανοίξει. Για όσους θυμούνται, είχαμε δηλώσει εξ' αρχής ότι εμείς θα βγάζαμε την εφημερίδα πειραματικά, ό,τι και να γίνει, για κάποιο χρονικό διάστημα. Από και πέρα ανάλογα με την μέχρι τότε πορεία της και την ανταπόκριση του κόσμου θα επανακαθοριστεί η προοπτική της. Αυτό απαιτείται κατ' αρχήν ένα χρονικό διάστημα ατομικής συλλογής και συλλογικών συζητή-

σεων, απαλλαγμένο από την ενασχόληση με την έκδοση. Και αυτός είναι και ο δεύτερος και ουσιαστικότερος λόγος.

Κάνοντας μια κατ' αρχήν εκτίμηση βρίσκουμε την πορεία της εφημερίδας όχι τόσο ικανοποιητική όσο θα θέλαμε αλλά και όχι αποτυχημένη στους πρώτους στόχους που είχε βάλει: Την όσο το δυνατό πιο ευρεία προπαγάνδωση των αναρχικών ιδεών και δράσης, τον ανοιχτό διάλογο και την επικοινωνία ατόμων και ομάδων, την συνεχή και συνεπή επιθετική απεύθυνση του λόγου μας στην κοινωνία. Με τον καιρό η αρχική αρνητική επιφυλακτικότητα μετατράπηκε σε θετική, αφού έγινε αντιληπτή η δυναμική της προσπάθειας. Η ενασχόληση πολύ κόσμου είτε θετικά είτε αρνητικά με την «ΑΛΦΑ» αποδεικνύει, τουλάχιστον, την βαρύτητα του εγχειρήματος. -όταν αυτό που κανείς είναι ασήμαντο δεν ασχολούνται μαζί σου.

Στην μέχρι τώρα πορεία έχουν γίνει και λάθη. Ποτέ δεν διεκδικήσαμε το αλάθητο των επιλογών μας που άλλωστε ήταν συνθήκες και διαφορετικές. Προσπαθήσαμε απλά το δύσκολο: χωρίς να χάσει κανείς την μοναδικότητά του, να συνεργα-

στούμε για κάτι που ξεπερνάει τις ατομικές μας δυνατότητες. Μέσα από μια διαδικασία διαλόγου, ζύμωσης και ανταλλαγής εμπειριών όπου ο καθένας μας λειτουργούσε καταθέτοντας τον ιδιαίτερο λόγο του, συνδιαμορφώνοντας το κοινό αποτέλεσμα, αναλαμβάνοντας πρακτικές δουλειές, μέσα από μια διαδικασία υπέρβασης πλαστών διαχωρισμών και προκαταλήψεων. Ο ανοιχτός χαρακτήρας της εφημερίδας επιδιώχθηκε από την αρχή μέσα από την δημοσίευση οποιουδήποτε κειμένου ερχόταν -εφόσον εκπλήρωνε τις προϋποθέσεις που ισχύουν για όλα τα κείμενα- ώστε να προωθηθούν όλες οι απόψεις και οι ιδιαιτερότητες και να κριθούν από τον κόσμο πια για την ορθότητά τους. Παράλληλα είχαμε και την πρόταση της ομάδας συνεργασίας της Θεσσαλονίκης για την δημιουργία ενός δικτύου αρχικά στήριξης που στη συνέχεια θα αποκτήσει και άλλα χαρακτηριστικά, καθορίζοντας και τον ίδιο τον χαρακτήρα της εφημερίδας. Ακολούθησαν κάποιες -λίγες- προτάσεις σε σχέση με αυτό, ενώ νέα μέλη ήρθαν στη συντακτική ομάδα.

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΑ

Γιατί πρέπει να μας ενοχλεί...

Η πορνογραφία δεν είναι απλά κατανάλωση λόγου ή εικόνας, αλλά μηνυμάτων σεξιστικής βίας, τμήμα της καθημερινότητας αυτού του κόσμου. Η απελευθέρωση της σεξουαλικότητας έχει πολύ δρόμο να διανύσει ακόμη για όλους -άντρες και γυναίκες...

Σελ. 2

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ζουν ανάμεσά μας!

Εκεί που το έγκλημα του πολέμου αποκτά τους δικούς του «κανόνες δεοντολογίας» και τα δικά του «ηθικά πλαίσια»...

Σελ. 5

ΚΥΠΡΟΣ

Παράλληλη ιστορία δύο λαών

Για τις άγνωστες γενικά πτυχές της ιστορίας. Οι σχέσεις του ελληνοκυπριακού και του τουρκοκυπριακού προλεταριάτου, η ΕΟΚΑ, η ΤΜΤ...

Σελ. 7

ΕΝΑ ΝΕΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΡΙΟ πλαινέται αυτή τη στιγμή πάνω από την Ευρώπη. Τάδε έφη Α.Παπανδρέου (Κάννες)

Η δήλωση αυτή του Παπανδρέου δεν ήταν μια πράξη ειλικρίνειας ή απλώς μια κριτική απέναντι σ' ένα νέο στάτους που έχει διαμορφωθεί στην Ευρώπη. Ήταν απλώς μια δικαιολο-

γία στήριξης της ελληνικής πολιτικής, άσχετα συνδεδεμένης με τα συμφέροντα των μεγάλων εταιρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτών που καθορίζουν τον τόπο, τον χρόνο και τους ρυθμούς ανάπτυξης ολόκληρης της Ευρώπης.

Ο αγώνας και η πάλη δεν είναι μόνο των τάξεων απέναντι στο μεγάλο

Ο αγώνας των αρχηγών

κεφάλαιο αλλά και μέσα στην ίδια την εξουσία υπάρχει ένας αδυσώπητος αγώνας, ένας αγώνας συμφερόντων.

Έτσι η πάλη των αφεντικών, αυτός ο διαρκής αγώνας των αρχηγών έχει τους νικητές και τους χαμένους. Νικητές αυτή τη στιγμή μέσα στο πεδίο της Ενωμένης Ευρώπης αναδεικνύονται οι πολιτικές των Γάλλων και των Γερμανών. Χαμένοι όλοι οι υπόλοιποι.

Η γερμανική εταιρία Ζήμενς (siemens) και η γαλλική εταιρία Μπος (bosh) συγκρότησαν τον όμιλο Σεμα που εξόπλισε τεχνολογικά τα τερματικά του Σένγκεν. Το νόμισμα που προορίζεται μελλοντικά να αποτελέσει το κύριο ανταλλακτικό μέσο στην Ευρώπη, φέρει μια ονομασία που προέρχεται από την αντίστοιχη ονομασία των εθνικών νομισμάτων της Γερμανίας και της Γαλλίας. Κοινή επιθετική και πολεμοχαρής στάση απέναντι στο βοσνιακό πρόβλημα. Αυτές και ένα σωρό άλλες συμφωνίες σχηματίζουν τον άξονα των χωρών αυτών που θέλουν

και προσπαθούν να οδηγήσουν το άρμα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Η πρόσφατη στάση της Γερμανίας στο θέμα που προέκυψε από τις πυρηνικές δοκιμές της Γαλλίας στον Ειρηνικό δήλωνε ξεκάθαρα την υποστήριξη της απέναντι στον σύμμαχο της. Δια στόματος του νέου Χίτλερ, Χέλμουτ Κόλ, καταδικάσε το μπούκοτάζ γαλλικών προϊόντων στην πράξη διαμαρτυρίας απέναντι στη χρήση πυρηνικών χωρίς στην ουσία να αναφέρεται στην ίδια την πράξη, παρά μόνο στις επιπτώσεις τις οποίες έφερε. Παρόμοια στάση κράτησαν οι χώρες που συντάσσονται με τα συμφέροντα των Γάλλων και Γερμανών ενώ οι "αντίθετοι" έκφρασαν πιο έντονα την δυσανεκσία τους όπως η Αγγλία.

Υπάρχει όμως τρόπος αντίστασης απέναντι στο νέο διευθυντήριο. Οι αντιδράσεις που προξενήθηκαν από τη στάση της Γαλλίας στον Ειρηνικό, οι κινητοποιήσεις και πολύ περισσότερο το μπούκοτάζ των γαλλι-

κών προϊόντων έδειξαν πως μπορεί να υπάρξει αντίσταση απέναντι στο νέο μεσαίωνα που ετοιμάζουν. Φυσικά οι κινητοποιήσεις αυτές χαρακτηρίζονται μερικές στο βαθμό που δεν αντιμετωπίζουν το ζήτημα στην ολότητα του ενάντια στο κεφάλαιο και την εξουσία, αλλά περιστρέφονται γύρω από οικολογικές κινήσεις που δεν καταφέρνουν να δουν λίγο μακρύτερα από τη μύτη τους.

Το ζήτημα δεν είναι ποιος κατέχει τα πυρηνικά αλλά ότι υπάρχουν. Το ζήτημα δεν είναι η στάση της Γαλλίας αλλά τα διαπλεκόμενα αλλά και συγκρουόμενα συμφέροντα που καθορίζουν αυτή τη στιγμή τη μοίρα των λαών της Ευρώπης και ολόκληρου του πλανήτη.

Η μόνη απάντηση απέναντι σ' αυτή την κατάσταση είναι η αντίσταση, που όμως καταφέρνει να οραματίζεται και μια άλλη κοινωνία με διαφορετικές σχέσεις από αυτές της εκμετάλλευσης και υποταγής των λαών στους κάθε λογής κυριάρχους.

ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΕΝΟΧΛΕΙ Η ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΑ...

Η ΛΕΞΗ ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΑ έρχεται από τα αρχαία ελληνικά και είναι σύνθεση των λέξεων γραφή + πόρνη. Η λέξη πορνογραφία δηλώνει εικόνες από "πόρνες" ή καλύτερα από γυναίκες που βλέπονται και παρουσιάζονται από άνδρες σαν πόρνες.

Η πορνογραφία επιδιώκει τον υποβιβασμό των γυναικών και το νόημά της είναι απ' τη μια να ταπεινώσει και να εκφοβίσει γυναίκες και από την άλλη να ηρωοποιεί τους άνδρες και να τους δίνει θάρρος. Θάρρος στο να χρησιμοποιούν, να ταπεινώνουν, να βιάζουν, να βασανίζουν, να σκοτώνουν.

Μια στατιστική του FBI στην Αμερική αποδεικνύει ότι κάθε 18 δευτερόλεπτα χτυπιέται μία γυναίκα και κάθε 3 λεπτά βιάζεται άλλη μία. Και ο αριθμός όλο και αυξάνεται και αυτό όχι μόνο στην Αμερική. Επίσης αυξάνονται οι περιπτώσεις σεξουαλικής βίας μέχρι και δολοφονίας, όπου έχει αποδειχτεί ότι διεγέρτης ή-

ταν η πορνογραφία.

Ένα παράδειγμα είναι η δολοφονία το 1987 στο Βερολίνο της 22χρονης φοιτήτριας μετά από βιασμό από τον 25χρονο Pek Meyrik. Στην κατάθεσή του είπε ότι ήθελε επιτέλους μια φορά να ταπεινώσει και να εξαναγκάσει μία γυναίκα σε χυδαίες πράξεις όπως είχε δει σε περισσότερες από 100 πορνο-ταινίες.

Το 82% όλων των ανδρών μεταξύ 18 και 65 χρονών βλέπουν πορνογραφίες. Κάθε 3η δανειζόμενη βιντεοταινία είναι πορνό. Κανείς βέβαια δεν παραδέχεται πως βλέπει, όπως και κανείς δεν αγοράζει τα πορνοπεριοδικά. Και το Playboy αγοράζεται, βέβαια, για τις "καλές" του συνεντεύξεις. Και που είναι όλοι αυτοί που είναι μπουχτισμένοι με "ταπεινωτικές" και "βίαιες" εικόνες; Βρίσκονται στο δρόμο, στη δουλειά, στη βουλή, στα media. Μέσω της πορνογραφίας δεν προκύπτει η δυνάμει. Είναι γνωστό ότι

αρέσει στους άνδρες να μπερδεύουν την ηδονή με την δύναμη. Η κυρίαρχη σεξουαλικότητα, που πλάσσεται, έχει καταστρέψει εν μέρη την ηδονή. Ο ερωτισμός έχει ηττηθεί από τις ρόδες της "σεξμηχανής".

Η σεξουαλικότητα είναι λιγότερο φύση και περισσότερο κοιλτούρα. Είναι προϊόν πολλών συνειδητών και ασυνειδητών επιρροών, φαντασιώσεων, υπαγορεύσεων και εξαναγκασμών. Το πρώτο φιλή, το πρώτο κρυφό σεξ, η γυναίκα που καταβάθος δεν θέλει, που φοβάται και που ο άνδρας την κατακτά.

Όλα αυτά δεν τα έχουν μόνο οι άνδρες αλλά και οι γυναίκες, μέσα τους. Γιατί και ο γυναικείος ερωτισμός δεν είναι λεύτερος από όλα αυτά, είναι κι αυτός προϊόν των κυρίαρχων περιστάσεων.

Με αυτή την αντίθεση πρέπει να ζούν πολλές γυναίκες, πολεμώντας ενάντια στην περιφρόνηση και την ταπείνωση, που μερικές φορές βρίσκεται και μέσα τους και έτσι γίνεται αυτοπεριφρόνηση και αυτοταπείνωση. Αυτό γίνεται καταρχάς ερωτικά (βλέπε μαζοχισμός, που τελευταία είναι και πάλι "in").

Η ντροπή και οι αντιφάσεις, μέσα μας. Δύο καλοί λόγοι για να μη θέλει κανείς να αντιλαμβάνεται την πορνογραφία.

Αλλά η πορνογραφία είναι περισσότερο από φαντασία ή ιδέα, είναι πραγματικότητα και μέρος της σεξιστικής βίας που βιώνεται καθημερινά, αυτής της βίας που αμφισβητεί στη γυναίκα, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια της και εμποδίζει την ισονομία της μέσα στην κοινωνία.

S.R.

θειας, που μας κάνει να πληρώνουμε με την ποιότητα της ίδιας μας της ζωής, τα όποια "Οράματα" και όποια μεγάλα "αναπτυξιακά έργα".

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΥΜΗΤΤΟΥ

(Από παρέμβαση συντρόφων από την Α. Παρασκευή σε μουσική εκδήλωση που διοργανώθηκε από τοπικούς φορείς).

Κυκλοφόρησαν...

★ Από την κατάληψη Villa Varvara (Κρίσπου 7, Άνω Πόλη, Θεσσαλονίκη) κυκλοφόρησε μπροσούρα που αναφέρεται στον βρετανικό κεφαλικό φόρο, με τίτλο «Πως να αποκεφαλίζετε έναν κεφαλικό φόρο (How to axe a tax)». Πέρα από αναφορά στα γεγονότα του Μαρτίου του '90, ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στο νομικό πλέγμα που δημιουργεί την ασφυκτική οικονομική κατάσταση στην Μ. Βρετανία.

★ Κυκλοφόρησε το καινούργιο τεύχος Ιουλίου-Αυγούστου του Courant Alternatif με ενδιαφέροντα άρθρα για:

- τη δίκη εκατό ανθρώπων στη Βρετανία που πρόσφεραν καταφύγιο σε βάσκους φυγάδες από το ισπανικό κράτος
- την αυτο-οργάνωση ομοφιλόφιλων και ετεροφίλων στη Νάντη ενάντια στην ομο-φοβία
- την συνέχιση της απελπιστικής κατάστασης στην Ρουάντα (αποτυχία της βοήθειας της «διεθνούς κοινότητας», σφαγή στο στρατόπεδο του Κίμπι, κ.α.)
- την θέση της Ιρλανδίας στη νέα παγκόσμια τάξη
- το ιστορικό, τις κινητοποιήσεις και τις τελευταίες εξελίξεις στην υπόθεση του Mumia Abu Jamal ενόψει της εκτέλεσής του στις 17 Αυγούστου.
- την επιστολή του ζαπατίστικου στρατού στο λαό του Μεξικού, στους λαούς και τις κυβερνήσεις όλου του κόσμου, στον εθνικό και διεθνή τύπο (Ιούνιος 1995).

Λ.Σ. ΑΓΡΙΝΙΟ

Σχέτικά με την περιφερειακή Υμηττού

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ περιοχή της Αθήνας, αποτελεί ένα ιδανικό μοντέλο αρνητικής ανάπτυξης. Η καθημερινή συμβίωση με τα προβλήματα αυτής της τερατοπολης, αποδεικνύει το μέγεθος και το βάρος της "κληρονομιάς" που κάποιος "εγκέφαλος" μας φόρτωσαν και κάποιος τώρα είναι έτοιμοι να φανούν συνεχιστές τους.

Στο όνομα μιας φρούδας ανάπτυξης και ευημερίας, το κράτος και οι ΕΟΚικοί καθοδηγητές του, έβαλαν μπρος τα πραγματικά "μεγάλα έργα" για να ολοκληρώσουν το πραγματικά μεγάλο καταστροφικό τους έργο, εξυπηρετώντας καθαρά ιδιωτικά και κομματικά συμφέροντα και σκοπιμότητες. Στο πλαίσιο αυτής της λογικής τους η διεκπεραίωση του αεροδρομίου των Σπάτων και των βασικών οδών σύνδεσής του (περιφερειακή Υμηττού και Σταυρού - Ελευσίνας), κρίνεται αναγκαία για τους "αναπτυξιακούς" σχεδιασμούς τους.

Στο βωμό του κέρδους, η καταστροφή ακόμα και του ελάχιστου εναπομεινάντος πρασίνου, θα γίνει η αιτία για τη δημιουργία επιπλέον προβλημάτων. Η διατάραξη της φύσης και της οικολογικής ισορροπίας του Υμηττού συνδέεται άμεσα με το βασικό "εκτελεστικό" έργο του αεροδρομίου των Σπάτων. Η αλλαγή του μικροκλίματος της περιοχής, η αύξηση της ατμοσφαιρικής ρυπανσης, η ηχορύπανση ως συνέπεια της κυκλοφορίας αυτοκινήτων και φορτηγών που θα κινούνται στους δρόμους αυτούς όπως φυσικά η καταστροφή του πνεύμονα της περιοχής είναι λίγα μόνο από τα τεράστια προβλήματα που θα επιβαρύνουν την ήδη ταλαιπωρημένη ζωή μας και πόλη μας. Η δημιουργία μεγάλων ιδιωτικών εμπορικών επιχειρήσεων κατά μήκος της περιφερειακής, η ανεξέλεγκτη δόμηση, ως συνέπεια της αλλαγής του οικιστικού κώδικα, η διχοτόμηση γειτονιών, ως διεστραμμένη λογική

των λίγων. Τα οικονομικά οφέλη με την επιβολή έμμεσων φόρων (διοδών κ.λπ) είναι μία ακόμη απόδειξη της εισπρακτικής και πολιτικής τακτικής τους. Είναι λοιπόν κατανοητό ότι το έργο αυτό δημιουργεί παρά λύνει προβλήματα.

Εμάς, τους κατοίκους της Αγίας Παρασκευής, μας βρίσκει αντίθετους όποια μορφή και να έχει η περιφερειακή Υμηττού (επιφανειακή χαραγή ή κατασκευή σήραγγας) και ετοιμούς να αναλάβουμε δράση, δυναμική και άμεση, χωρίς τη "βοήθεια" κανενός κρατικού φορέα (βλέπε Δήμος), ο οποίος αναλώνεται σε εκδηλώσεις και φιέστες, για να δικαιολογήσει την κυβερνητική εξάρτησή του και να συνεχίσει την κομματική αντιπαλότητα, εις βάρος μας. Χωρίς φανφάρες και τυμpanοκρουσίες, χωρίς Μ.Μ.Ε., αντίθετα μέσα από ανοικτές εκδηλώσεις, συζητήσεις και παρεμβάσεις μπορούμε να αντισταθούμε κατά μιας προηγούμενης ανόητης ανοχής και απα-

ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟ

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14 Ιουλίου, πραγματοποιήθηκε στο Αγρίνιο εκδήλωση ενάντια στο ρατσισμό και την ξενοφοβία, στον κινηματογράφο "Ελληνίς" από την Αντιρατσιστική Πρωτοβουλία Αγρινίου.

Η εκδήλωση άρχισε με εισηγήσεις των προσκεκλημένων ομιλητών: Γιάννας Κούρτοβικ (Δίκτυο Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών), Joe Volenthia Kasapi

(Οργάνωση Φιλιπινέζων Ελλάδας), Somsantin Intrisu (Παναφρικανικός Σύλλογος), Νίκου Γιαννόπουλου (Δίκτυο Κινήσεων για την Υπεράσπιση των Πολιτικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων) καθώς και ενός αγρινιώτη συντρόφου.

Οι εισηγήσεις αφορούσαν την κατάσταση που επικρατούσε και επικρατεί στην Ευρώπη και ειδικότερα στην Ελλάδα, σχετικά με την αντιμετώπιση των μεταναστών και των προσφύγων, μια προσπάθεια προσέγγισης των αιτιών αυτής της αντιμετώπισης, τι προβλέπει ο νόμος για

τα δικαιώματα των μεταναστών και για το πως δεν εφαρμόζεται σχεδόν σε καμία περίπτωση. Ακολούθησε ανοιχτή συζήτηση με το κοινό (το οποίο αριθμούσε περίπου 1000 άτομα).

Ακολούθησε παραδοσιακός μουσουλμανικός χορός από την μικρή φιλιπινέζα Κατερίνα, μουσική από τσιγγάνικα συγκροτήματα και τέλος συναυλία από τα τοπικά rock συγκροτήματα The Other Side και Dead Machine.

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7.00-10.00μμ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟ 11.00πμ-2.00πμ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/766805-85 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Από μια εκδήλωση για τον poll tax

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΧΙΚΕΣ μας επιδιώξεις ήταν και είναι η ΒΙΛΛΑ Βαρβάρα να υπάρχει σαν ένας χώρος ζύμωσης-τριβής σκέψεων, απόψεων και πρακτικών επάνω σε θέματα ατομικής και συλλογικής καθημερινότητας κοινωνικο-πολιτικών προβλημάτων.

Μέσω της δημιουργίας τέτοιων εκδηλώσεων αντιπροβολής όπως αυτή για το POLL TAX, μας δίνεται η ευκαιρία να ανταλλάσσουμε απόψεις, οι οποίες μέσα από κριτική και διάλογο μας βοηθούν να διαμορφώσουμε την δράση μας για όλα όσα συμβαίνουν γύρω μας και μας απασχολούν. Όχι ο καθένας απομακρυσμένος από τον άλλον, αλλά όλοι μαζί, αναγνωρίζοντας ο καθένας την ιδιαιτερότητα και μοναδικότητα του άλλου.

Πάνω σ' αυτό το σκεπτικό έχει επιλεγεί αυτή η βιντεοπροβολή καθώς το θέμα της παρουσιάζεται μέσα από το χρονικό της προσπάθειας εγκαθίδρυσης ενός φορολογικού νόμου, τύπου χαρατσιού, έτσι όπως αυτό επιχειρήθηκε να επιβληθεί στην Αγγλία το 1990. Ο τρόπος που ο κόσμος αντιστάθηκε παρουσιάζει ενδιαφέρον, όχι μόνο σαν ενημέρωση αλλά και ως τρόπος ανεύρεσης των βαθύτερων αιτιών και σκοπών που κρύβονταν πίσω απ' αυτό το φόρο, σε σχέση με μια γενικότερη οικονομική πολιτική εκμετάλλευσης. Αυτήν βιώνουμε και στην χώρα μας, μέρα με τη μέρα, χρόνο με το χρόνο, λόγω ενιαίας οικονομικής πολιτικής των αφεντικών στην Ενωμένη Ευρώπη.

Σύμφωνα με τον κεφαλικό φόρο (POLL-TAX) κάθε άνθρωπος, άνω των 18, έπρεπε να πληρώσει. Το ύψος του φόρου δεν εξαρτιόταν από το αν είσαι πλούσιος ή φτωχός, ανεξάρτητα των καταθέσεων στη τρά-

πεζα ή την ιδιοκτησία ακινήτων.

Η κυβέρνηση της Θάτσερ πίστευε στη χρήση αυτού του νόμου για την συνέχεια των "κοινωνικών παροχών" του κράτους πρόνοιας (νοσοκομεία, σχολεία, επιδόματα) που υποτίθεται ότι παρέχονταν δωρεάν. Λέγονταν λοιπόν ότι αφού πλούσιοι και φτωχοί απολάμβαναν αυτές τις παροχές έπρεπε να τις πληρώσουν το ίδιο!

Το ύψος του φόρου ήταν διαφορετικό ανά πόλεις, κοινότητες, δήμους και γειτονιές, όπου κάθε τοπική επιτροπή αποφάσιζε για το ποσό που έπρεπε να πληρώσει κάθε πολίτης, ανάλογα με το μέγεθος των κοινωνικών παροχών που λάμβανε στην συγκεκριμένη περιοχή που ζούσε! Έτσι σε μια γειτονιά π.χ. του Bristol έπρεπε όλοι να πληρώνουν το ίδιο, άσχετα με το αν μερικοί πλήρωναν πολύ λίγα, σε σχέση μ' αυτά που είχαν και άλλοι πάρα πολλά. Αυτό σε συνδυασμό με τον υπολογισμό του ύψους του φόρου και σε σχέση με το αν η δουλειά που έκανε κάποιος του παρείχε κάποια πρόνοια (Ι.Κ.Α.-δώρα) έπρεπε να πληρώνει και γι' αυτά. Αποτέλεσμα να γίνονται οι πλούσιοι πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι.

Η αντίσταση και άρνηση του κόσμου της Αγγλίας στην πληρωμή του φόρου αυτού είχε ως αποτέλεσμα την κατάργησή του. Η συγκρότηση και η συσπείρωση των κοινωνικών αντιστεκόμενων δυνάμεων ήταν υποδειγματική, καθώς η συλλογικότητα, η άμεση δράση και η αυτοοργάνωση των ομάδων που δρούσαν είτε στους φυσιικούς τους χώρους (γειτονιές, πόλεις) είτε στους εργασιακούς τους χώρους αλλά και σε ομοσπονδιακό επίπεδο πανβρετανικά δημιούργησαν ένα κίνημα το οποίο ήταν αδύνατο να το χειραγωγήσουν

και να το προβοκάρουν κόμματα και άλλες πολικάντικες ομάδες.

Το γεγονός ότι ένας τόσο σκληρός φόρος επιβλήθηκε στην Αγγλία, δεν έγινε μόνο εξαιτίας μιας ηλίθιας πολιτικής κίνησης ενός συντηρητικού κόμματος. Πιστεύουμε ότι δεν είναι καθόλου τυχαίο το ότι η χρονική περίοδος που εμφανίστηκε ο φόρος, συμπίπτει απόλυτα με την πορεία ολοκλήρωσης της Ευρώπης αλλά και ολόκληρου του κόσμου με βήμα-

τα σταθερά προς μια νέα οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα, αυτήν της οικονομικής εξαθλίωσης των χαμηλών κοινωνικών στρωμάτων και της ολοένα αύξησης του πλούτου των αφεντικών.

Μια νέα οικονομική πολιτική αρχίζει να εγκαθιδρύεται, αυτή του νεοφιλελευθερισμού που θέλει να σώσει τον καπιταλισμό από την κρίση του και να του δώσει νέα ώθηση, δημιουργώντας νέες σχέσεις-εξαρτήσεις οικονομικής εργασίας-δουλειάς ανοίγοντας ταυτόχρονα νέες αγορές-σκληροπάρζα. Δεν θα κάνουμε μεγαλύτερη ανάλυση αυτής της νέας πραγματικότητας.

Σήμερα μας ενδιαφέρει να σταθούμε στη σχέση που έχει η πολιτική αυτή του νεοφιλελευθερισμού με το κράτος πρόνοιας, που λέει ότι ο ρόλος του κράτους πρόνοιας είναι άχρηστος και οικονομικά ασύμφορος για τα κράτη.

Αυτό σημαίνει ότι οι μάσκες αρχίζουν σιγά σιγά να πέφτουν, αφήνοντας ακάλυπτο πια το καπιταλιστικό πρόσωπο των αφεντικών. Μέχρι το τέλος του '70 στην Ευρώπη και το τέλος του '80 στην Ελλάδα υπήρχε το μοντέλο του κράτους το οποίο φορώντας το προσωπίδιο του υπερασπιστή της κοινωνικής ισότητας φαινόταν να ελέγχει την οικονομία και ως διαμεσολαβητής να εξομαλύνει τις αντιθέσεις αφεντικών και εργατών. Με τη νέα δεκαετία αυτό το μοντέλο αρχίζει να καταργείται (αποκαλύπτεται στην ουσία) και στην θέση του βλέπουμε ένα κράτος ρυθμιστή των επιταγών των κεφαλαίων και των επιχειρηματιών. Οι πολυεθνικές και τα ιδιωτικά κεφάλαια είναι αυτά που κυβερνούν τον πλανήτη και όχι οι πολιτικοί, το κράτος παίρνει έναν μάλλον δευτερεύοντα ρόλο και όχι

αυτόν του διαμεσολαβητή. Π.χ. οι σχέσεις της Ελλάδας με ΟΥΚΡΑΝΙΑ και ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ έχουν καθαρά οικονομικό χαρακτήρα και αυτό επιτεύχθηκε ξαφνικά με το άνοιγμα επιχειρήσεων και διοχέτευσης κεφαλαίου στις χώρες αυτές από τους όμιλους Βαρδινογιάννη και Λάτση.

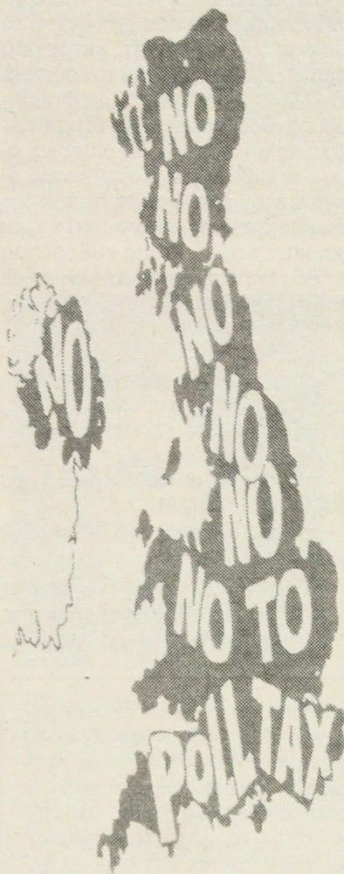
Η κατάσταση αυτή είναι εμφανής στην καθημερινή μας ζωή. Η μείωση των συντάξεων, η μείωση επιδομάτων και το πόσο του ταμείου ανεργίας, η ιδιωτική εκπαίδευσή και η υγεία, η αύξηση των φόρων και των ενοικίων, το πάγωμα των μισθών είναι πράγματα που μέρα με τη μέρα μας παίρνουν όλο και περισσότερα κομμάτια από τον εαυτό μας, μας στερούν και εμπορευματοποιούν βασικές μας ανάγκες.

Το παράδειγμα των αντι-POLL TAX UNIONS μας έδειξε με τον τρόπο οργάνωσής του, ότι είναι δυνατόν να αντισταθούμε μέσω της αυτοοργάνωσης και της συλλογικής δράσης σε χώρους εργασίας και γειτονιές. Η "ουτοπία μας" έγινε για μια ακόμα φορά πραγματικότητα, αυτή τη φορά στην Αγγλία. Όσο υπάρχουν αφεντικά που εξουσιάζουν τις ζωές μας, εξευτελίζοντας τις υπάρξεις μας, στερώνοντας μας την ελευθερία που μας ανήκει, άλλο τόσο και πολύ περισσότερο θα υπάρχουν άνθρωποι ζωντανοί που δεν θα φοβούνται να αντιδράσουν και να αντισταθούν στα ύπουλα σχέδια των κάθε λογής εξουσιαστών-αφεντικών.

Ο κοινωνικός πόλεμος είναι αιώνιος. Ότι είχαμε να χάσουμε, το χάσαμε ήδη. Η κλοπή των ζώων μας είναι καθημερινή.

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΑΓΑΠΗ - ΔΥΝΑΜΗ

ΒΙΛΛΑ ΒΑΡΒΑΡΑ

Που θα πλήξεις αυτό το καλοκαίρι;

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΙΑ η διαδικασία είναι ακριβώς η ίδια. Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή...

1ο στάδιο : το στάδιο της επιλογής

Το να επιλέξεις σε ποίο νησί θα περάσεις τις "διακοπές" σου είναι ασφαλώς μια "σημαντικότατη" απόφαση. Όμως υπάρχουν αρκετές προτεινόμενες λύσεις από διάφορους "κοινωνικούς" φορείς: κοσμοπολίτικα και νεανικά περιοδικά σαν το ΚΑΙΚ, MAX, DIVA, ή κάποιες ενημερωτικές εκπομπές των ΜΜΕ προσφέρουν κάποιες χρήσιμες συμβουλές για αποδεδειγμένη νησι. Συνήθως επιλέγεις κάποιο μέρος το οποίο πλήρη ορισμένες συγκεκριμένες προϋποθέσεις: παρουσία όμορφων γυναικών και αντρών, άφθονα μπαρ, πλούσια νυχτερινή ζωή, ωραία ξενοδοχεία, : "in" κόσμο.

Έτσι έχεις να διαλέξεις ανάμεσα στη Σαντορίνη, τη Μύκονο, την Πάρο, τη Ρόδο και Κανά δύο ακόμα νησιά που πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις αλλά διαφέρουν μονάχα σε ένα πράγμα μεταξύ τους: στο όνομα. Κατά τ' άλλα, ίδια διασκέδαση, ίδιος κόσμος, ίδια μαγαζιά...

2ο στάδιο: το στάδιο της προετοιμασίας

Η κατάλληλη προετοιμασία για τέτοιου τύπου διακοπές είναι απαραίτητη. Ωραία και εντυπωσιακά ρούχα για να "φαινόμαστε", αρώματα για να "προσελκύουμε" το διπλανό, άφθονα προφυλακτικά γιατί θα χρειαστούν οπωσδήποτε (είναι μέσα στο πρόγραμμα εξάλλου) και επίσης ωραία "πραγματάκια" προκειμένου να είμαστε "φτιαγμένοι" και "cool". Επίσης απαραίτητος όρος προκειμένου να περάσεις καλά είναι να μπεις στην ψυχολογία του "μάγκα", του "γαμάω" γιατί μόνο έτσι "μετράς" στην κοινωνία, και ακόμα περισσότερο στις "διακοπές".

3ο στάδιο : το στάδιο της παραμονής

Και επιτέλους φτάνεις στον "παράδεισο". Με το που θα πατήσεις το πόδι σου στο νησί που διάλεξες, αρχίζει η αναζήτηση για "όμορφες παρουσίες". Βρίσκεις ένα δωμάτιο για να κοιμάσαι, ακριβό μιν, αλλά εντάξει είναι ευρύχωρο, έχει και κυρίλε μπάνιο... Μετά ένα καφεδάκι είναι ότι πρέπει. Βέβαια υπάρχει περίπτωση να το χρυσοληρώσεις, αλλά από την άλλη σκέφτεσαι πως εντάξει και αυτοί οι "κακομοίρηδες μαγαζάτορες" τρεις μήνες το χρόνο δουλεύουν. Μετά έρχεται η μεγάλη στιγμή της βραδινής εξόδου. Φοράς τα φοβερά σου ρούχα και ψάχνεις για το club με τον περισσότερο και πιο κυρίλε κόσμο. Προηγούμενως έχεις γίνει λιώμα προκειμένου να είσαι στο γενικότερο κλίμα του νησιού. Κάνεις χαβαλέ με την παρέα σου πειράζοντας του ξένους, ψάχνοντας για καμιά ωραία γυναίκα "μιας νύχτας" ή προκαλώντας με τις κινήσεις σου τα

αντρικά βλέμματα, πίνοντας τα ποτά "μπόμπες" που σου "προσφέρουν με αγάπη" τα γκαρσόνια του μαγαζιού. Κατά τα ημερώματα πας εξαντλημένος για ύπνο ύστερα απ' αυτήν την "υπέροχη" μέρα και το επόμενο πρωί το ίδιο ακριβώς πρόγραμμα...

4ο στάδιο: το στάδιο της επανόδου

Ίσως είναι το χειρότερο πράγμα που μπορεί να σου συμβεί. Επιστρέφεις στη μίζερη Αθήνα από ένα "παράδεισένιο" νησί. Βέβαια δεν υπάρχει και καμιά ουσιαστική διαφορά. Ίδια clubs στην Αθήνα, ίδια και στα νησιά, ίδιος κόσμος, ίδιο στριμοξίδι στα μπαρ, ίδιοι κανόνες διασκέδασης, ίδιες βιτρίνες καταστημάτων.

Το "καλό" της όλης ιστορίας είναι όταν κάθεσαι μαζί με άλλους οι οποίοι δεν είχαν την δυνατότητα να πάνε σε κάποιο νησί ή πήγαν κάπου εντελώς "ξενέρωτα", και τους λες ιστορίες και "φάσεις" απ' τις "τρελές" διακοπές σου. Με πόσες γυναίκες ή

άντρες πήγες, πόσο "λιώμα" έγινες, πόσα φράγκα χάλασες.

ΑΝΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΤΑ ΙΔΙΑ...

μέχρι να καταλάβεις πως για άλλη μια φορά δεν επέλεξες εσύ τις διακοπές σου αλλά κάποιοι "ειδικοί" οι οποίοι γίνονται ολοένα και πλουσιότεροι επειδή εσύ τους ανέχεσαι και συμβαδίζεις με την κατάσταση να αποφασίζουν για 'σένα και να σε κατευθύνουν εκεί που γουστάρουν ανάλογα με τα συμφέροντά και τις ορέξεις τους.

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Υ.Γ. Το κείμενο αυτό δεν αφορά τον καθένα ο οποίος διαλέγει να πάει διακοπές. Επισημαίνει και ταυτόχρονα κατηγορεί μια συγκεκριμένη λογική που έχουν κάποιοι στο κεφάλι τους και που θα αναγνωρίσουν τον εαυτό τους μέσα απ' αυτό.

Αλφα
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΕΞΕΛΙΚΤΟΤΗΤΑ

ΕΤΟΣ 1ο ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 18

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟ-ΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά Παρασκευή 7.00-10.00μ.μ. και Σάββατο 11.00μ.μ.-2.00μ.μ.
ΤΗΛ. - FAX: -
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΣ

Δια την απόφαση του κυβερνήτη THOMAS RIDGE της πολιτείας της PENNSYLVANIA να καταδικαστεί ο MUMIA ABU JAMAL σε θάνατο στις 17 Αυγούστου 1995. Ο JAMAL είναι θύμα μιας σκευωρίας που κατασκευάστηκε από το αμερικανικό κράτος για να τον εξοντώσει, τόσο για τη δράση του ως μέλος των Μαύρων Πανθήρων και προέδρου της Ένωσης Μαύρων της Φιλαδέλφειας, όσο και για τον αγώνα του ενάντια στον ρατσισμό και την καταστολή, αφού παρουσίαζε διεθνώς τις δολοφονίες «νέγρων» από την κυβέρνησή σας και συνεχίζει να νοχλεί με άρθρα μέσα από το κελί του.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ του αγωνιστή MUMIA ABU JAMAL, εκφραστή του αγώνα

των ανθρώπων για ελευθερία. Η αστραπιαία δίκη του το 1982 με την πλειοψηφία των ενόρκων λευκών, τον δικαστή Α. SABO με ένα περήφανο ρεκόρ σε θανατικές καταδικές μαύρων, τους δύο από τους 125 μάρτυρες να τον καταδικάζουν και τη βαλλιστική έκθεση να μην ενοχοποιεί τον JAMAL, δείχνει ξεκάθαρα ότι πρόκειται για μια απόπειρα πολιτικής δολοφονίας.

Το γράμμα αυτό, καθώς και τα χιλιάδες γράμματα που έχει δεχτεί το γραφείο του κυβερνήτη, εκτός από κραυγή αλληλεγγύης για τον σύντροφο JAMAL, είναι επίσης μια διαμαρτυρία ανθρώπων ενάντια στη ρατσιστική πολιτική των ΕΠΑ, όπως και όλων των κυβερνήσεων στον κόσμο, ενάντια στην απάνθρωπη πράξη της θανατικής ποινής, ενάντια στην κρατική καταστολή. Καμιά κυβέρνηση δεν θα μπορέσει να αποτρέψει τα αισθήματα αλληλεγγύης για τον MUMIA ABU JAMAL, όπως και για κάθε ελεύθερο αγωνιζόμενο άνθρωπο.

Χωρίς να έχουμε καμιά αυταπάτη για τον ρόλο της κυβέρνησής σας, των νόμων και του ποινικού συστήματος, ζητάμε:

- την άμεση απελευθέρωση του MUMIA ABU JAMAL
- την κατάργηση της θανατικής ποινής

ΡΑΔΙΟ ΚΙΒΩΤΟΣ

ΡΑΔΙΟ ΟΥΤΟΠΙΑ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ VILLA VARVARA

ΛΑΒΑΜΕ ένα πολύ ενδιαφέρον κείμενο από τον φυλακισμένο στην Ιταλία σύντροφο Χρήστο Στρατηγόπουλο, σχετικά με την εξέλιξη της εφημερίδας, της διαδικασίας του Δικτύου, αλλά και με την γενικότερη κατάσταση του αναρχικού χώρου. Δυστυχώς, λόγω της έκτασής του (είναι πάνω από μιάμιση σελίδα της εφημερίδας) δεν στάθηκε δυνατόν να δημοσιευτεί σε αυτό το φύλλο. Το κείμενο αυτό θα δημοσιευτεί μαζί με όλα τα σχετικά με το Δίκτυο και την εξέλιξη του ΑΛΦΑ στο ειδικό εσωτερικό δελτίο (βλ. «Δρομολογούνται οι διαδικασίες του Δικτύου» της πρώτης σελίδας).

ΔΡΟΜΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Σε όλη αυτή την διαδικασία είχαμε σαν άξονα την αμφίδρομη σχέση της εφημερίδας με τον κόσμο, την συζήτηση πάνω στην εξέλιξη της, άσχετα με το τι σχέδιο είχε ο καθένας από μας στο κεφάλι του. Δεν θελήσαμε ποτέ άβουλους αναγνώστες ούτε κοπάδια ακολουθητών και διεκπεραιωτών των αποφάσεών μας. Αναζητήσαμε, τελικά, όχι απλά την στήριξη του κόσμου στην εφημερίδα, αλλά τη συμμετοχή του σε αυτή, είτε με κείμενα, είτε με την παρουσία του. Τα λάθη μας, αποτέλεσμα συναισθηματισμών, κούρασης, έλλειψης κατανόησης άλλων προθέσεων και συσχετισμών, είναι ανθρώπινα και μπορεί να είχαν αποφευχθεί αν υπήρχε μια πιο ευρεία συμμετοχή σε αυτό τον διάλογο.

Οι ευθύνες για πράγματα που γίνανε ή δεν γίνανε ανήκουν σε όλους. Ξέρουμε ότι οι καλές προθέσεις δεν φτάνουν. Άλλωστε, ο δρόμος προς την κόλαση είναι στρωμένος με τέτοιες. Ο διαχωρισμός και η έλλειψη επικοινωνίας και διαλόγου τροφοδοτούν την άγνοια, την παραπληροφόρηση, τον ανταγωνισμό. Και ένας από τους στόχους της εφημερίδας είναι η δημιουργία ενός πεδίου όπου οι αντιθέσεις θα αναδεικνύουν το πραγματικό τους περιεχόμενο και οι διαφορές θα έχουν ουσιαστική βάση.

Ο ίδιος ο χαρακτήρας της εφημερίδας είναι κάτι που δεν είναι σταθερό αφού εξαρτάται κάθε φορά από αυτούς που αποτελούν τη συντακτική συνέλευση. Και αυτή έχει αλλάξει από το αρχικό ξεκίνημα καθώς έχουν αποχωρήσει πολλοί και πολλοί έχουν έρθει. Η απουσία μιας συγκεκριμένης κατεύθυνσης και οποιασδήποτε λογικής της πρωτοπορίας μας ωθεί στο να δώσουμε την δυνατότητα στους ίδιους τους αναγνώστες - συντρόφους και μη - να αποφασίσουν για την παραπέρα εξέλιξη της «ΑΛΦΑ».

Γι' αυτό η εφημερίδα ΚΛΕΙΝΕΙ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΚΥΚΛΟ ΖΩΗΣ ΤΗΣ. ΚΙ ΑΡΧΙΖΕΙ ΕΝΑΝ ΔΕΥΤΕΡΟ. Σ' αυτό τον κύκλο τα πάντα συζητιούνται. Αλλά και τίποτα από όσα είχαμε κατακτήσει δεν χάνεται. Θέλοντας την εφημερίδα ζωντανή, θέλοντας την εφημερίδα εκφραστή των πιο υγιών απελευθερωτικών στοιχείων της κοινωνίας, εμπνευστή αλλά και εμπνεόμενη από τη δράση, απευ-

θυνόμαστε σε όλους όσους γουστάρουν την εφημερίδα, αναγνωρίζοντας τη δυναμική της και τις δυνατότητές της. Όχι μόνο σαν αυτό που είναι, αλλά κύρια σαν αυτό που μπορεί να γίνει. Το ερώτημα είναι ΑΝ ΕΙΧΑΤΕ ΕΞΕΙΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΩΣ ΘΑ ΗΤΑΝ (γιατί όποιος είναι έξω από το χορό πολλά τραγούδια ξέρει). Και με βάση αυτό η διατύπωση κριτικής και προτάσεων. Καλούμε λοιπόν:

α) Την Τρίτη 25 Ιουλίου, στις 6.00, σε ανοιχτή κουβέντα στο θεατράκι του Λόφου του Στρέφη με θέμα την πορεία την εφημερίδας μέχρι τώρα και τις προοπτικές για τη συνέχειά της. Η κουβέντα αυτή θα έχει χαρακτηριστικά ανιχνευτικά των προθέσεων και γνωριμίας όσων ενδιαφέρονται για την συνέχεια. Η συνέλευση αυτή θα έχει τη δυνατότητα να καθορίσει και άλλες συναντήσεις ή ενέργειες. Επειδή όμως η περίοδος των διακοπών έχει αρχίσει και είναι δύσκολη η συνέχεια συζητήσεων μέσα στο καλοκαίρι,

β) συνεχίζεται ο διάλογος για τον χαρακτήρα της εφημερίδας και του δικτύου με την αποστολή κειμένων στην Τ.Θ. της εφημερίδας. Όσα κείμενα σταλούν μέχρι 25 Αυγούστου θα συγκεντρωθούν, θα εκδοθούν σε μικροσύρμα, θα αποσταλούν σε όσους ενδιαφέρονται και θα αποτελέσουν τη βάση των συζητήσεων για

γ) τις 9 Σεπτεμβρίου, στην πρώτη ανοιχτή συνέλευση της Αθήνας και τις 16-17 Σεπτεμβρίου πανελλαδική, για την εξέλιξη της «ΑΛΦΑ» και του δικτύου. Οι συνελεύσεις θα αποφασίσουν για την ίδια τη συνέχεια τους, τη σχέση με την εφημερίδα, για ό,τι τέλος πάντων μπορούν και θέλουν να δρομολογήσουν. Ανεξάρτητα από το τι θέλει ο καθένας, μέσα από ανοιχτές διαδικασίες θα δοθεί η δυνατότητα στους ίδιους τους ενδιαφερόμενους να αποφασίσουν πως θέλουν την εφημερίδα και με ποιο τρόπο.

Επειδή είναι άγνωστη η προοπτική των συζητήσεων η εφημερίδα θα συνεχίσει την έκδοσή της, ώστε να μην χαθεί η συνέχεια που έχει κατακτηθεί. Άλλωστε οι συνελεύσεις του δικτύου θα καθορίσουν την πορεία της. Το 19ο φύλλο λοιπόν θα κυκλοφορήσει κανονικά στις 2 τον Σεπτέμβριο.

Υπάρχουν πολλά ακόμα να ειπωθούν και να γίνουν. Από τον καθένα και από όλους.

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ «ΑΛΦΑ»
ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙΤΟ ΑΙΜΑ ΜΑΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΣΠΥΡΟ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑ και στον Μάριο Χρυσοστόμου

Η τράπεζα είναι η πιο άμεση απόδειξη πως η ροή του χρήματος βρίσκεται σε ανάλογη σχέση με τη ροή του αίματος και του ιδρώτα, με τη «λεπτομέρεια» ότι από άλλους ρέει το αίμα και ο ιδρώτας και σε άλλους καταλήγει το χρήμα.

ΟΡΓΗ ΚΑΙ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ

Στις 20 Ιούνη, ο σύντροφός μας Σπύρος Δαπεργόλας μαζί με τον Μάριο Χρυσοστόμου, σε μια έκφραση οργής και απελπισίας, εισβάλλουν στην Τράπεζα Αθηνών στη Δάφνη, θέλοντας να πάρουν πίσω λίγο από τον πλούτο που τα αφεντικά καθημερινά κλέβουν από τον ιδρώτα μας.

ΕΝΑ ΑΝΕΛΠΙΣΤΟ «ΔΩΡΟ»

Όλα θα είχαν τελειώσει σε λίγα λεπτά, αν η άγνοια και η ιδεοληψία του «τίμιου» και «νόμιμου» πολίτη δεν επιστράτευε τη φαντασία του στο να καταθέσει τα αναγκαία δείγματα πίστης στους ισχυρούς αυτού του κόσμου, βγάζοντας ένα μπουζί.

ΟΣΑ ΔΕΝ ΦΤΑΝΕΙ Η ΑΛΕΠΟΥ...

Εκμεταλλευόμενη η αστυνομία το παραπάνω ανέλπιστο δώρο, προσπαθεί να τους φορτώσει τώρα όσες ανεξιχνίαστες υποθέσεις έχει στα αρχεία της -κατά την πάγια τακτική της- ελπίζοντας έτσι να εγκαινιάσει τον μύθο του «αναρχικού εγκληματία», τώρα που εκείνος του «αναρχικού πρεζάκια ή τρομοκράτη» έχει οριστικά ξεθωριάσει. Δεν θα το καταλάβουν ποτέ. Η ηθική μας στοχεύει σε μιαν άλλη κοινωνία...

Τέσσερεις νεκροί μαύροι στην Πορτογαλία

Ο ΠΛΗΘΟΣ ΠΟΛΛΟΙ ΝΕΟΙ της Λισσαβόνας ο Αντελίνο, 19 χρόνων και ο φίλος του Αρλίντο, 21 χρόνων, αποφάσισαν να τελειώσουν το βράδυ τους στην συνοικία του Αλκαντάρα. Ήταν περίπου 4 το πρωί, Κυριακή, όταν μια μηχανή σταμάτησε δίπλα τους. Δύο άντρες με καλυμμένα πρόσωπα πυροβόλησαν και τράπηκαν σε φυγή. Ο Αντελίνο και ο Αρλίντο πέθαναν την Κυριακή 16 Ιουλίου. Και οι δύο ήταν μαύροι, ο ένας Πορτογάλος, ο άλλος από το Πράσινο Ακρωτήριο. Όπως ο Ζοάο, 19 χρόνων, από το Πράσινο Ακρωτήριο που δολοφονήθηκε στις 2 Ιουλίου. Όπως ο Αλσίντο, 27 χρόνων, Πορτογάλος, που δολοφονήθηκε στις 11 Ιουνίου. Ένα Σάββατο ο Αλσίντο πήρε το καράβι για να πάει να διασκεδάσει με φίλους του στο Μπαίρο Άλτο,

μία συνοικία στην ιστορική Λισσαβόνα. Ο Αλσίντο δεν ξαναγύρισε. Λίγο πριν τα μεσάνυχτα μια ομάδα από πενήντα σκίινχεντς εισέβαλαν στη συνοικία, μπλόκαραν τις εξόδους και επιδόθηκαν για δύο ώρες σε μια τρομακτική επίθεση με σιδερένιες και γκλομπς. Δεκαεννέα άνθρωποι τραυματίστηκαν. Ο Αλσίντο Μοντεϊρο, 27 χρόνων, δολοφονήθηκε το ίδιο βράδυ γιατί τα φασιστοειδή αποφάσισαν να τιμήσουν τη "γιιορτή" της 10ης Ιουνίου. Η γιορτή αυτή, που ονομαζόταν "Ημέρα της Φυλής", υπήρχε την εποχή του φασιστικού καθεστώτος του Σαλαζάρ ως ημέρα υπερηφάνειας της πλούσιας και αποικιοκρατικής λευκής δύναμης.

Μια μεμονωμένη, απρόβλεπτη περίπτωση σχολίασε ο υπουργός Εσωτερικών. "Λάθος", απαντά ο κοι-

νωσιολόγος Αρνάλντο Αντράντε. "Η Πορτογαλία είναι το θέατρο ρατσιστικών επιθέσεων από τα μέσα της δεκαετίας του '70, αλλά αρνείται να το παραδεχτεί". Οκτώ άνθρωποι έχουν δολοφονηθεί κατά την διάρκεια των τελευταίων ετών. Στο πρόστιο του Μπαίρο Άλτο ο Κάρλος λειτουργεί το μπαρ του με μισόκλειστες τις σιδερένιες πόρτες. "Είναι πέντε χρόνια που έχω προβλήματα με τους σκίινχεντς. Ένα βράδυ επιτέθηκαν σ' έναν νεαρό, κάλεσα την Αστυνομία, έκανε τρία τέταρτα να έρθει. Μετά οι μαύροι έσπασαν τα τζάμια". Η παθητικότητα της Αστυνομίας το βράδυ της 10ης Ιουνίου άνοιξε το δρόμο στους σκίινχεντς ενώ το τμήμα ήταν δυο βήματα από 'κει.

Η δολοφονία του Αλσίντο αποκάλυψε τη βία ενός τμήματος της

Πορτογαλικής νεολαίας, τους δεσμούς μεταξύ σκίινχεντς και ποδοσφαιρικών συλλόγων, τον υπόγειο ρόλο του Μ.Α.Ν. (κίνημα της άκρας δεξιάς) που έχει απαγορευθεί από το Συνταγματικό Συμβούλιο.

"Μετά την δολοφονία του Αλσίντο, προσπαθούμε να πείσουμε τους νέους να μην πάρουν τα όπλα", λέει ο Σελέστ Κορέια, μέλος της πιο παλιάς ένωσης μεταναστών του Πράσινου Ακρωτηρίου στη Λισσαβόνα.

Η Ματίλντα, μια σαραντάχρονη από το Πράσινο Ακρωτήριο, είναι η πρώτη αφρικανίδα που εγκαταστάθηκε στη Κουίντα ντα Σέρα, πριν δεκαεννέα χρόνια. Σήμερα είναι πάνω από 3.000 από το Πράσινο Ακρωτήριο, τη Γουινέα, τη Μοζαμβίκη οι οποίοι ζουν υπό συνθήκες που προσβάλουν την νοημοσύνη. Σήμερα η

Ματίλντα δεν έχει τρεχούμενο νερό, ο άντρας της δεν έχει συμβόλαιο εργασίας και η κόρη της ακούει καθημερινά στο λεωφορείο τις προσβολές των Πορτογάλων κατά των μεταναστών.

Αλλά ο ρατσισμός υπάρχει και στο στόμα της Εκκλησίας: "Οι Πορτογάλοι έχουν την τάση να θεωρούν ότι δεν είναι ρατσιστές γιατί τους αρκεί που οι μαύροι είναι φτωχοί", λέει ο πατέρας Μιγκέλ.

Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα οι αφρικανοί της Λισσαβόνας είναι γύρω στις 160.000, δηλαδή 1,6% του πληθυσμού. Για το κράτος αποτελούν μειοψηφία όταν πρόκειται να λάβει μέτρα στέγασης και πλειοψηφία όταν θέλει να ενεργοποιήσει την απειλή της εισβολής.

Εννέα σκίινχεντς είναι σήμερα στη φυλακή, 7 άντρες, 2 γυναίκες. Στο Μπαίρο Άλτο δεν βλέπεις πια νέους να συζητούν στο δρόμο. Η νύχτα πέφτει και δύο βήματα από το μπαρ του Κάρλος είναι το τυπικό εστιατόριο της συνοικίας. Και ενώ ένας γέρος τραγουδιστής των φάντο μπει στην Πορτογαλική ψυχή, το αφεντικό διώχνει χωρίς κουβέντα δυο νεαρούς Τσιγγάνους που πίστεψαν πως η κομψότητα τους θα τους άνοιγε τις πόρτες της καρδιάς της Λισσαβόνας.

Πηγή: Liberation 17/7/1995

ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑ ΕΥΡΩΠΗ: Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΝΥΦΗΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ της Ουγγαρίας Γκιούλα Χορν, τρομοκρατημένος από τα προστάγματα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, έδωσε συνέντευξη στο Ρώτερ εκλιπαρώντας τους αφέντες του στη Δύση να μην είναι τόσο απαιτητικοί από τη χώρα του γιατί κινδυνεύει "η πολιτική σταθερότητα" και η "κοινωνική ομαλότητα". Ο πρώην κομμουνιστής υπουργός εξωτερικών και νυν σοσιαλιστής Γκιούλα, από τους πρωτεργάτες των ιδιωτικοποιήσεων, δυσκολεύεται να εφαρμόσει τα νεοφιλελεύθερα κελεύσματα του ΔΝΤ για επιτακτική μείωση του δημοσίου ελλείμματος του 1995 στο μισό μέχρι το 1996 στη Ουγγαρία. Το βιοτικό επίπεδο καταρρακτώει, οι ιδιωτικοποιήσεις αυξάνονται συνεχώς. Οι κοινωνικές αντιθέσεις βαθύνουν, η εξα-

θλίωση έχει ήδη αρχίσει να διεκδικεί μεγάλα κομμάτια του πληθυσμού.

Η Ουγγαρία, ως χώρα του Visegrad, πρέπει, μαζί με την Τσεχία, τη Σλοβακία και την Πολωνία, να έχουν ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι το 2000. Η προσαρμογή στα οικονομικά επίπεδα που θέτει η Ε.Ε. και οι συμφωνίες συνεργασίας, έχουν οδηγήσει στην ιδιωτικοποίηση της Μάτεβ, του τηλεπικοινωνιακού οργανισμού και σύντομα της επιχείρησης ηλεκτρισμού, της διανομής φυσικού αερίου, της διανομής πετρελαιοειδών και των κρατικών διυλιστηρίων.

Πριν μερικές εβδομάδες, μια άλλη χώρα του Visegrad, η Τσεχία, πραγματοποίησε τη σημαντικότερη συναλλαγή στον ευρωπαϊκό τηλεπικοινωνιακό κλάδο: η πρώην κρατική SPT πουλήθηκε από την τσεχική κυ-

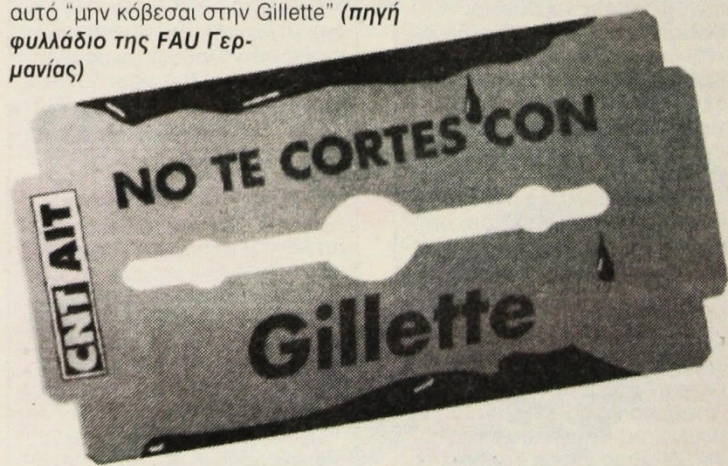
βέρνηση στο κονσόρτσιουμ Telesource, του οποίου ηγείται η γερμανική τηλεοπτική εταιρεία KPN. Το κονσόρτσιουμ έχει και την υποστήριξη της αμερικανικής AT&T και απέκτησε το 27% της SPT, καθώς και τον έλεγχο του μανατζμεντ, άρα και της διαμόρφωσης των στρατηγικών επιλογών της εταιρείας. Από την επέλαση ευρωπαίων και αμερικανών στις τηλεπικοινωνίες της Κεντροανατολικής Ευρώπης δεν λείπουν και οι Έλληνες. Μην ξεχνάμε και το χέρι που έχει βάλει στις τηλεπικοινωνίες της Ρουμανίας ο "αξιότιμος" "κ." Κόκκαλης.

Οι νεοφιλελεύθερες δοκιμές του ΔΝΤ και της ΕΕ στη νευραλγική για τα συμφέροντά τους περιοχή της Κεντροανατολικής Ευρώπης στοχεύουν στη δημιουργία μιας ισχυρής αγοράς, που θα αποτρέψει τις

ενδεχόμενες προσπάθειες ελέγχου της Ρωσίας, αλλά και στην επίκωση των πληγών της μετανάστευσης και της ανεργίας που έχουν αρχίσει να κλονίζουν επικίνδυνα τις "πολιτικές ισορροπίες" στην Ευρώπη της Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Μη ξυρίζεσαι με την Gillette

ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΣΗΜΑ που έχει κυκλοφορήσει στην Ισπανία σε αυτοκόλλητα και αφίσες κατά χιλιάδες, είναι ένα παράδειγμα για ένα πολύ επιτυχημένομπούκοτίζ. Λόγος του μπούκοτίζ ενάντια στην Gillette είναι το κλείσιμο ενός εργοστασίου της, που έκλεισε από την μία βδομάδα στην άλλη, όχι επειδή έπεσε έξω, αλλά επειδή κάπου αλλού μπορούσε να κάνει πιο υψηλά κέρδη. Με μια προσπάθεια να αποτραπεί το κλείσιμο του εργοστασίου άρχισε μια παν-ισπανική καμπάνια, από την CNT, ενάντια στην φίρμα με το σύνθημα "μην κόβεσαι στην Gillette". Η καμπάνια δεν μπορούσε να αποτρέψει το κλείσιμο του εργοστασίου, αλλά η Gillette στο μεταξύ έχει στην Ισπανία, μεγάλες απώλειες και ένα κατεστραμμένο ιμάντζ. Η Gillette στο μέλλον θα το σκεφτεί καλά αν θα ξανακάνει ένα τέτοιο επείρημα. Όπως βλέπεται γίνονται, πρέπει μόνο να έχουμε ιδέες και να εμπιστευόμαστε την δική μας δύναμη. Αυτό γίνεται καλύτερα σε διεθνή επίπεδο, γιατί η Gillette υπάρχει και εδώ, γι' αυτό "μην κόβεσαι στην Gillette" (πηγή φυλλάδιο της FAU Γερμανίας)

Τα 5 ερωτήματα του EZLN: οι πρώτες απαντήσεις

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ στα 5 ερωτήματα που έθεσαν οι Ζαπατίστας άρχισαν να δημοσιεύονται. Έτσι η μεξικάνικη καθημερινή εφημερίδα La Reforma από "απαντήσεις αντιπροσωπευτικού δείγματος ερωτηθέντων" ανακοίνωσε την προηγούμενη βδομάδα ότι:

-Το 92% πιστεύουν ότι η ριζοσπαστική μεταρρύθμιση της πολιτικής ζωής είναι απαραίτητη με βάση τα 13 ερωτήματα προς δικαίωση που έθεσε ο EZLN από την έναρξη του αγώνα του.

-Το 61% δεν επιθυμούν τη μετεξέλιξη του EZLN σε πολιτικό κόμμα.

-Το 45% επιθυμούν την ανάπτυξη ενός αυτόνομου κοινωνικού κινήματος στα πλαίσια που έχουν θέσει οι Ζαπατίστας.

Μετά την μάλλον αποτυχημένη απόπειρα σύγκλησης του EZLN με τους επίσημους πολιτικούς φορείς της μεξικάνικης αριστεράς (απόπειρα που ξεκίνησε από την πρώτη συνδιάσκεψη πέρυσι τον Αύγουστο στη ζούγκλα Lacandona), οι Ζαπατίστας φαίνεται ότι προσανατολίζονται στην προσπάθεια διεύρυνσης της κοινωνικής τους υποστήριξης. Προσπάθεια που γίνεται με όρους ανάπτυξης αυτόνομου κινήματος, χωρίς τη "διαμεσολάβηση" των επίσημων φορέων της αριστεράς που όπως αποδείχθηκε κύριο στόχο είχαν την αύξηση του εκλογικού τους ποσοστού στις περσινές εκλογές με δεδομένη την ευρεία κοινωνική αποδοχή των Ζαπατίστας. Στο επόμενο φύλλο του ΑΛΦΑ, στις 2 Σεπτεμβρίου, θα δημοσιευτεί η απάντηση της εφημερίδας στα 5 ερωτήματα -τα οποία δημοσιεύτηκαν στο προηγούμενο φύλλο- που απευθύνει ο EZLN τόσο στην μεξικάνικη κοινωνία, όσο και προς όλους όσους στέκονται αλληλέγγυοι στον αγώνα τους σε όλον τον κόσμο. Οι σύντροφοι και οι συλλογικότητες που ενδιαφέρονται να απαντήσουν μπορούν να στείλουν τα κείμενά τους στην Τ.Θ. 50042/ 540 13 Θεσσαλονίκη.

Ινδία: Απεργίες και κινητοποιήσεις ενάντια στην Du Pont

Οι χωρικοί της Γκόα στη δυτική Ινδία αντιστέκονται εδώ και έξι χρόνια στις προσπάθειες της πολυεθνικής χημικής βιομηχανίας Du Pont να ανοίξει εργοστάσιο στην κεντρική επαρχία Ponda. Πρόσφατα, σε διαδήλωση όπου συμμετείχαν κυρίως γυναίκες, στα πλαίσια αυτών των κινητοποιήσεων, η αστυνομία σκότωσε μία διαδηλώτρια και τραυμάτισε δεκάδες. Εντωμεταξύ, εδώ και ένα χρόνο, στην ίδια επαρχία, 600 περίπου εργάτες απεργούν διεκδικώντας καλύτερες μισθούς. Σε πολλές περιπτώσεις έχουν δεχτεί επιθέσεις και ξυλοδαρμούς από την αστυνομία. Το λοκ-άουτ που είχε επιβάλει η εργοδοσία έχει πλέον αρθεί, με οι εργάτες δηλώνουν ότι θα συνεχίσουν τον αγώνα τους.

Νορβηγία: Απεργίες στη SAS

Στο Όσλο της Νορβηγίας, η αναρχοσυνδικαλιστική οργάνωση NSF συμμετέχει, μαζί με εκατοντάδες εργαζόμενους στις συγκρούσεις με την εργοδοσία της αλυσίδας ξενοδοχείων Scandinavian Airlines System. Η εταιρεία σκόπευε να απολύσει 42 εργαζόμε-

νους, από τους οποίους οι περισσότεροι αλλοδαποί. Οι απαντήσεις που μέχρι στιγμής έχει λάβει είναι μια σειρά παράνομων απεργιών και μία απεργία πείνας, την πρώτη στην ιστορία του εργατικού κινήματος στη Νορβηγία. Ο αριθμός των προς απόλυση εργατών έχει πέσει στους 24.

Αναρχοσυνδικαλιστική συνάντηση στην Ουγγαρία

Η τέταρτη αναρχοσυνδικαλιστική συνάντηση Ανατολής-Δύσης θα πραγματοποιηθεί από τις 31 Αυγούστου ως τις 4 Σεπτεμβρίου 1995 στο Fuzesgyarmat της ανατολικής Ουγγαρίας (200 χλμ. από τη Βουδαπέστη). Η συνάντηση θα γίνει σε κάμπινγκ. Η διεύθυνση επικοινωνίας για συμμετοχές είναι: Gravediggers of Capitalism [Νεκροθάφτες του καπιταλισμού], Lali/Bogi, Pf. 107, H-5351 Tiszafured.

Νομοσχέδιο Clinton για τους ξένους εργάτες

Στις 3 Μαΐου, ο Clinton εξήγγειλε ένα νομοσχέδιο για την καταπολέμηση της παράνομης εργασίας αλλοδαπών στις ΗΠΑ. Πρόκειται για μία δέσμη προτεινόμενων μέτρων που θα μειώσουν δραστηρίως τα δικαιώματα των μεταναστών εργατών (κυρίως ισπανικής καταγωγής) που περνούν τα σύνορα από το Νότο. Με το νομοσχέδιο αυτό αυξάνονται τα τέλη

εισόδου στις ΗΠΑ, έτσι ώστε να αποτρέπονται οι νόμιμες επισκέψεις, προβλέπονται άλλοι 700 φύλακες των νότιων συνόρων, διευκολύνονται οι επιθεωρήσεις, οι συλλήψεις και οι φυλακίσεις των παράνομων εργατών.

Οι προτάσεις αυτές δεν πρόκειται, βέβαια, να εμποδίσουν την εισροή εργατών στις ΗΠΑ που απεγνωσμένοι ψάχνουν να εξασφαλίσουν τη επιβίωσή τους. Στα αφεντικά συμφέρουν τα φθηνά εργατικά χέρια και τέτοια κατασταλτικά μέτρα παίζουν απλώς το ρόλο του εκφοβισμού των εργατών και της καταστολής κάθε προσπάθειας να οργανωθούν και να αντισταθούν από κοινού.

Συνδικάτο Προσωρινών Εργατών

Ξαναανοίγει το Συνδικάτο Προσωρινών Εργατών, (Temp Workers Union-μέλος της IWW- Βιομηχανικοί Εργάτες του Κόσμου) στο San Francisco (1095 Market Street Suite #616, SF California CA 94103). Οι άμεσοι στόχοι της οργάνωσης είναι να δημιουργήσει μη κερδοσκοπικά τμήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης για ανειδίκευτους προσωρινούς εργάτες, μια εταιρεία εργαζομένων, ένα στέκι. Οι μακροπρόθεσμοι στόχοι του Συνδικάτου είναι να αποτρέψει τις συνθήκες εκμετάλλευσης των προσωρινών εργατών, που αυτήν τη στιγμή αποτελούν το 25-35% του εργατικού δυναμικού των ΗΠΑ και προβλέπεται να φτάσουν το 50% το έτος 2000, να ανακόψουν την τάση αντικατάστασης των μόνιμων εργατών από προσωρινούς για τα συμφέροντά των αφεντικών και να δυναμώσουν το αναρχοσυνδικαλιστικό κίνημα με νέες μορφές αγώνα, που θα απαντούν στις νέες συνθήκες.

Μερικές σημειώσεις για την παράλληλη ιστορία των λαών της Κύπρου

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 20/7/95 έκλεισαν 21 χρόνια από την εισβολή Τουρκικών στρατευμάτων στην βόρεια Κύπρο αφού προηγήθηκε μόλις μια εβδομάδα πριν (15/7/74) πραξικόπημα από την Εθνοφρουρά υποκινούμενο από την Ελληνική χούντα, τη CIA και τους αμερικανούς.

Το "κυπριακό" είναι ένα τεράστιο ζήτημα για την σφαιρική προσέγγιση του οποίου, χρειάζονται ιστορικά και πολιτισμικά στοιχεία, που αφορούν την μακρόχρονη περίοδο από την αποικιοκρατία ως σήμερα, αλλά και κοινωνικοπολιτικά στοιχεία που συνθέτουν τις διάφορες φάσεις των ταξικών και εθνικιστικών συγκρούσεων και συγκροτούν το διαχρονικά πολυποικίλο ψηφιδωτό των λαών της Κύπρου.

Η έκταση αυτού του κειμένου δεν επιτρέπει βέβαια την συνολική εξέταση του ζητήματος, αλλά την στοιχειώδη αναφορά σε κάποιες ιδιαίτερες πτυχές που δεν έχουν δει το φως της δημοσιότητας -εκτός από τον Αντιεξουσιαστικό, αριστερό τύπο- μιάς και η θέση-προπαγάνδα του ελληνικού κράτους μιλάει μόνο για εθνική ταυτότητα -Ελληνικότητα της Κύπρου κ.λ.π.

Η εδώ και αιώνες συμβίωση των ελληνοκύπριων και τουρκοκύπριων στην Κύπρο έχει προσδώσει μια ιδιαίτερη δυναμική στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες του νησιού. Έτσι λοιπόν, άλλοτε το Ελληνοκυπριακό και Τουρκοκυπριακό προλεταριάτο ταξικά ενωμένα εναντιωνόταν στις ντόπιες και ξένες τάξεις κυρίαρχων μη υπακούοντας στα κελεύσματα των εθνικιστών ακροδεξιών οργανώσεων (Ε.Ο.Κ.Α. και Τ.Μ.Τ.- Οργάνωση Τούρκικης Αντίστασης) και άλλοτε οι συρράξεις μεταξύ των εθνικιστικών αυτών οργανώσεων κυριαρχούν στο πολιτικό σκηνικό.

Παραδείγματα ταξικής ενότητας του ελληνοκυπριακού και τουρκοκυπριακού προλεταριάτου υπάρχουν αρκετά ακόμα και στην περίοδο της αγγλοκρατίας.

Ενδεικτικά αναφέρονται οι γενικευμένες απεργιακές κινητοποιήσεις το 1948', όπου πολλές από αυτές είναι διακοινοτικές. Είναι η περίοδος του εμφυλίου πολέμου στην Ελλάδα, που επιδρά στην όξυνση του ταξικού μίσους, το οποίο εκφράζεται με μια φοβερή πόλωση μεταξύ Αριστερών και Δεξιών, η οποία υπερκαλύπτει τους τεχνικούς διαχωρισμούς μεταξύ ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων. Ένα άλλο τέτοιο παράδειγμα είναι η πρωτομαγιάτικη πορεία του 1958(1), στην οποία συμμετέχουν ελληνοκύπριοι και τουρκοκύπριοι, κρατώντας δίπλα δίπλα την τουρκική και την ελληνική σημαία και φωνάζοντας αντιιμπεριαλιστικά συνθήματα καθώς και ότι "οι ελληνοκύπριοι κι οι τουρκοκύπριοι μπορούν να ζήσουν ειρηνικά όπως εδώ και αιώνες".

Αρκετές όμως είναι και οι περιπτώσεις συρράξεων και σφαγών μεταξύ των δύο κοινοτήτων κυρίως από το 1957 και μετά, προωθούνται αποκλειστικά από τους φασίστες της Ε.Ο.Κ.Α. και της Τ.Μ.Τ. προκαλώντας ρήξη του κοινωνικού-ταξικού μετώπου και γέρνοντας την πλάστιγγα του κοινωνικού πολέμου προς την μεριά των κυρίαρχων. Αρκετές φορές στόχος των 2 φασιστικών οργανώσεων αποτελούν αριστεροί ελληνοκύπριοι και τουρκοκύπριοι. Φαίνεται πως για τους φασίστες και τους κυρίαρχους η ταξική ενότητα του προλεταριάτου των 2 λαών είναι ασυγγώρητο αμάρτημα και πρέπει να τιμωρηθεί παραδειγματικά όπως στις δολοφονίες του (Τ.Κ) Ντερβίς Καβάζογλου μέλους της Κ.Ε. του Α.Κ.Ε.Λ. (Ανορθωτικό Κίνημα Εργαζόμενων Λαού), και του συνδικαλιστή (Ε.Κ) Κώστα Μισάλη μέσα σ' ένα αυτοκίνητο από την Τ.Μ.Τ. το 1965.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί πως οι νεκροί από τη δράση της Ε.Ο.Κ.Α. κατά τον περίφημο "απελευθερωτικό αγώνα" είναι 142 Άγγλοι, 86 Τ.Κ. και 278 Ε.Κ. Τα σχόλια περιττεύουν.

Στα τέλη του 1964 μετά από αλληπάλληλες εθνικιστικές εχθροπρα-

ξίες, αμοιβαίες απελάσεις, διπλωματικά επεισόδια μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας κ.λ.π., οι Τ.Κ κλείνονται σε θύλακα γκέτο που δημιουργείται στα βόρεια του νησιού και η Τ.Κ αστική τάξη αποχωρεί απ' την Ομοσπονδιακή κυβέρνηση της Κύπρου. Είναι η αρχή του τέλους. Αρχίζει από τις κυριαρχικές τάξεις των Ε.Κ και Τ.Κ η επιβολή του διαχωρισμού των 2 λαών. Η πολιτική των κυρίαρχων πάνω στους λαούς

υποκινούμενο από την Ελληνική χούντα και τους αμερικανούς στρατιωτικό πραξικόπημα και ύστερα με την εισβολή τουρκικού στρατού στο βόρειο τμήμα του νησιού. Τα αποτελέσματα λίγο πολύ γνωστά. Καταστροφές, νεκροί και πρόσφυγες και από τις δύο πλευρές. Έτσι οριοθετούνται ανεξίτηλα οι ζώνες επιρροής διαμορφώνοντας 3 σαφώς διαχωριστικές κρατικές οντότητες πάνω στο νησί: τουρκοκυπριακό

και μάλιστα με καλύτερους όρους: Μεταφορά Τούρκων εποίκων στο βορρά για την μεταβολή των κοινωνικοπολιτικών συσχετισμών και έντονοι στρατιωτικοί εξοπλισμοί απ' την μια μεριά. Στρατιωτικοί εξοπλισμοί, προώθηση ένταξης της Κύπρου στην Ε.Ε., ενιαίο αμυντικό δόγμα απ' την άλλη μεριά. Το τελευταίο αποτελεί το τελικό στάδιο πλήρους ένταξης της Κύπρου στο στρατοκρατικό μηχανισμό του ελληνικού κράτους ενός μηχανισμού που τον τελευταίο καιρό εκτείνει τα όρια δράσης του στην ευρύτερη λεκάνη της Ανατολικής Μεσογείου πετυχαίνοντας συνεργασία με Ισραήλ, Συρία, κλπ.

Αν και οι νέες αυτές συνθήκες διεξαγωγής του κοινωνικού και ταξικού πολέμου είναι σαφώς δυσμενέστερες για τους καταπιεσμένους των 2 λαών που έχουν να αντιμετωπίσουν τον κυρίαρχο πολιτικό λόγο και πρακτική της εθνικής ενότητας κόντρα στο αντίπαλο δέος, την έντονη στρατιωτικοποίηση της καθημερινής τους ζωής αλλά και τον πλήρη διαχωρισμό των 2 κοινοτήτων, τίποτα δεν έχει ακόμα κριθεί.

Είναι βέβαιο πως καμιά "δίκαιη και ειρηνική λύση" δεν πρόκειται να επιτευχθεί απ' τα εμπλεκόμενα κράτη (ελληνικό, Ε.Κ, Τ.Κ, τουρκικό) ή διεθνείς οργανισμούς (Ο.Η.Ε., κλπ) όλους αυτούς που έκαναν το παν για να φτάσουν τα πράγματα εκεί που έφτασαν και τώρα χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για την κυπριακή τραγωδία.

Μόνο μέσα απ' τους αυτοοργανωμένους αγώνες και αντιστάσεις των δύο λαών ενάντια σε κάθε μορφή οικονομικής, πολιτικής, στρατιωτικής καταπίεσης για μια Κύπρο αυτόνομη, χωρίς στρατούς και ζώνες επιρροής αλλά και χωρίς εξουσιαστές και εξουσιαζόμενους θα επιτευχθεί μια λύση πολιτική και κοινωνικά δίκαιη.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

1 Κύπρος. Ένωση αλληλεγγύης μεταξύ των λαών Ελλάδας Τουρκίας, Αθήνα Γενάρης '85.

2 Τραίνο στην πόλη - Βαγόνι 10ο.

Ο τουρκοκύπριος Καβάζογλου και ο ελληνοκύπριος Μισαούλης δολοφονήθηκαν από την τουρκική φασιστική οργάνωση ΤΜΤ με την συνεργασία της ΕΟΚΑ Β'

της Κύπρου γίνεται φανερό από το 1959 στη συμφωνία Ζυρίχης-Λονδίνου που ορίζει εγγυήτριες δυνάμεις τις Αγγλίες, Ελλάδα, Τουρκία, δηλαδή χωρίζει την Κύπρο σε 3 ζώνες επιρροής. Αυτό που οι κυρίαρχες δυνάμεις δε μπόρεσαν να καταφέρουν τόσα χρόνια (διαμέσου Ε.Ο.Κ.Α. και Τ.Μ.Τ.), εξαιτίας της αντίστασης των κυπριακών λαών, έρχονται να αποτελειώσουν το 1974 αρχικά με το

κράτος στον βορρά, ελληνοκυπριακό κράτος στο νότο και οι εγγλέζικες βάσεις- που σημειωτέον κατά τη διάρκεια του πολέμου έμειναν ανέπαφες και ανενεργές. Οι δύο λαοί διαχωρίζονται πλήρως, σύνορα, στρατοί, διπλωμάτες και διεθνείς οργανισμοί (Ο.Η.Ε., κλπ) μπαίνουν ανάμεσα τους.

Όμως οι κυριαρχικές πολιτικές του ελληνικού και τουρκικού κράτους δεν έπαψαν μετά το 1974 αντιθέτως συνέχισαν να αναπτύσσονται

ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΙΟΥΛΗ '65

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ του Ιουλίου του '65 στα χρόνια που ακολούθησαν τον εμφύλιο πόλεμο αποτελούν ίσως την πρώτη μαχητική μαζική κινητοποίηση του λαού όπου συμμετέχουν χιλιάδες άνθρωποι διαδηλώνοντας ενάντια στο ακροδεξιό παρακράτος που στην ουσία κυβερνούσε και καθόριζε την πορεία των πραγμάτων στην Ελλάδα όλη αυτή την περίοδο. Είναι η πρώτη φορά που ο λαός απαλλαγμένος από τις μετεμφυλιοπολεμικές ψυχώσεις και φοβίες έρχεται μετωπικά αντιμέτωπος με τις επιλογές της άρχουσας τάξης που κύρια εκφράζονται από το βασιλιά. Τα γεγονότα εκείνης της περιόδου είναι γενικά γνωστά: Αποστασία, σχηματισμός δοτών κυβερνήσεων που είναι τεχνητά κατασκευάσματα του παλατιού, "αποσταθεροποίηση" του δημοκρατικού πολιτεύματος της χώρας... γεγονότα που όπως αποδείχθηκε εκ των υστέρων ήταν μέρος συγκεκριμένου σχεδίου, με τελικό στόχο την επιβολή της στρατιωτικής δικτατορίας (βλέπε δημιουργία παραστρατιωτικών οργανώσεων ΙΔΕΑ, ΑΣΠΙΔΑ κλπ).

Από την άλλη μεριά ο Γ. Παπανδρέου, μετά την νίκη της Ε.Κ. το 1964, εμφανίζεται σαν ο εγγυητής για τον εκ-

δημοκρατισμό, το γκρέμισμα του ακροδεξιού παρακράτους και το ξεπέραςμα του μετεμφυλιοπολεμικού καθεστώτος, παρ' όλο που είναι απ' αυτούς που κύρια ευθύνονται για την δημιουργία του. Γνωστός αντικουμμουνιστής, εγκάθετος πρωθυπουργός των Άγγλων στα Δεκεμβριανά και συνεπής υποστηρικτής της γραμμής των ξένων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων για την πλήρη εξόντωση του εαμικού κινήματος, πρωταγωνιστής στο στήσιμο του εμφυλίου πολέμου και του καθεστώτος του τρόμου που ακολούθησε.

Έτσι μέσα σ' αυτό το κλίμα ξέσπασε το κίνημα του Ιουλίου, ένα κίνημα αυθόρμητο, μαζικό, δυναμικό, ένα ξέσπασμα λαϊκής οργής, μετά από δύο δεκαετίες τρομοκρατίας και διώξεων. Η αριστερά δεν μπόρεσε ούτε να συλλάβει, ούτε να καθοδηγήσει αυτό το κίνημα, ξεπεράστηκε από την δυναμική του την ώρα που έκανε δηλώσεις νομιμότητας για να μπορέσει να μπει με καλύτερους όρους στο επίσημο πολιτικό παιχνίδι. Αηχοκύρμα αυτόν των κινητοποιήσεων, η δολοφονία του Σωτήρη Πέτρουλα στην διαδήλωση της 21ης Ιουλίου, του τελευταίου δολοφονημένου αγωνιστή του μετεμφυλιοπολεμικού καθεστώτος.

22 ΙΟΥΛΗ 1932 Πεθαίνει ο Ενρίκο Μαλατέστα, κορυφαία φυσιογνωμία του ιταλικού και του παγκόσμιου αναρχικού κινήματος.

23 ΙΟΥΛΗ 1892 Ο αναρχικός Α. Μπέρκμαν πυροβολεί το αφεντικό του και καταδικάζεται σε 22 χρόνια φυλακή για ένα τραυματισμό.

23 ΙΟΥΛΗ 1944 Πεθαίνει ο ιστορικός του αναρχικού κινήματος Μαξ Νετλάου.

25 ΙΟΥΛΗ 1927 Ιδρύεται η Ιβηρική Αναρχική Ομοσπονδία (FAI).

25 ΙΟΥΛΗ 1934 Πεθαίνει στο Παρίσι ο Νέστορας Μάχνο, ηγέτης του αναρχικού ουκρανικού κινήματος της Μαχνοβίτσα.

26 ΙΟΥΛΗ 1894 Γεννιέται στο Σάρεϊ της Αγγλίας ο συγγραφέας Άλντους Χάξλεϊ.

28 ΙΟΥΛΗ 1794 Εκτελούνται οι Ροβεσπιέρος, Σεν Ζιστ και άλλοι ηγέτες των Ιακωβίνων.

28 ΙΟΥΛΗ 1968 Εισβολή αλεξιπρωτιστών στο πανεπιστήμιο της πόλης του Μεξικού. Είκοσι νεκροί.

Στα πλαίσια της διαδικασίας διαλόγου για την μετεξέλιξη του Αλφα, με τον τρόπο που αναπτύχθηκε στην "πρόταση για τους βασικούς άξονες του πανελλαδικού δικτύου για το Αλφα που συνυπογράφουν η ομάδα συνεργατών/τριών στη Θεσσαλονίκη και ενδιαφερόμενοι σύντροφοι" (δημοσιεύτηκε στο 15ο φύλλο της 1ης Ιουλίου) καταθέτεται το παρακάτω κείμε-

νο. Για να κάνουμε "την επιλογή ανάμεσα στο μηδενισμό και την επανάσταση της καθημερινής ζωής" θα πρέπει καταρχήν να ανιχνεύσουμε τις ίδιες τις αδυναμίες της δράσης μας. Για να μπορέσουμε να χαράξουμε την αυριανή πορεία μας, θα πρέπει καταρχήν να "πάρουμε" το στίγμα μας. Γιατί...

“Δεν υπάρχει ούριος άνεμος για αυτόν που δεν ορίζει τη ρότα του”

ΠΑΝΩ-ΚΑΤΩ εδώ και δύο δεκαετίες ο αναρχικός-αντιεξουσιαστικός χώρος δρα και λειτουργεί στο νεοελληνικό πεδίο μη καταφέροντας να πετύχει την πολυπόθητη κοινωνική αποδοχή, εκείνη που θα μας επέτρεπε να μιλούμε για όρους ανάπτυξης απειλητικού απελευθερωτικού κινήματος. Ο Α/Α χώρος κατ' ουσίαν περιθωριοποιημένος δεν μπόρεσε να σχεδιάσει την υπεύθυνη και συνάμα διαρκή, τοπική αλλά συνολική, καθημερινή κοινωνική του παρέμβαση. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δε δημιούργησε κατά καιρούς ρήγματα στο τείχος της κυριαρχίας, στιγμές αξιοσημείων, όπως στην ιστορία της μεταδικτατορικής αντίστασης του τόπου μας: η σιγή γέννησε του πρόσκαιρου για όσους τις συνεχίζουν.

ΑΠΟ ΕΞΩ (ή: αυτοί τη δουλειά τους κάνουν)

1. Αν ο τέτσηρης είναι η καταστολή... Είναι γεγονός ότι ευρύτερες κοινωνικές συνθήκες δυσχεραίνουν την κοινωνική απεύθυνση του Α/Α χώρου - μια και σε πολλούς δεν αρέσουμε, προς τιμή μας -. Ας σταθούμε σε μια από τις σημαντικότερες, την κρατική καταστολή.

Καταρχήν "φθείρει" άμεσα αγωνιστές και ομαδοποιήσεις με διασπαστικές δυνάμεις, φυλακίσεις, πρόστιμα και αναστολές καλώντας διαρκώς την κοινωνική ανυπακοή να καλυπθεί στα ήδη πολύ στενά πλαίσια της αστικής νομιμότητας. Παράλληλα προσπαθεί να εκφοβίσει τον ευρύτερο εκείνο κόσμο που πλαισιώνει τον Α/Α χώρο και τις δραστηριότητες του νομιμοποιώντας στην κοινωνική συνείδηση την "παρανομία του να είσαι αναρχικός/ή" και την επακόλουθη ποινικοποίηση ενός ολόκληρου ρεύματος κοινωνικής αντίστασης, ιδιαίτερα σε στιγμές έξαρσης της καταστολής.

Κατά δεύτερον περιορίζει τη δυναμική του σε κινήσεις αλληλεγγύης, κινήσεις που αποκτούν κάποιες φορές κινηματικές διαστάσεις όταν μάλιστα προτάσουν ένα γενικότερο αντιαυταρχικό προσανατολισμό. Η συνακόλουθη αντιπαράθεση με τους φορείς της καταστολής μονοπωλεί δυστυχώς τη δραστηριότητα σημαντικού μέρους του Α/Α χώρου εγκλωβίζοντας το, κλέβοντας του τη δυνατότητα να αρθρώσει συγκροτημένα και συνολικά το ΑΛΛΟ, το ιδιαίτερο ΑΛΛΟ του καθένα/μιάς μέσα από τις συλλογικότητες στις οποίες συμμετέχει και οργανώνει.

2. ...τα μμε είναι το καπάκι! Τα ΜΜΕ συγκροτούν, αποκάλυπτα πλέον, επιθετικό θεσμό στήριξης του καθεστώτος και μάλιστα ως "προκεχωρημένο" φυλάκιο στο μέτωπο του πολέμου που έχει εξαπολύσει ενάντια στο ανθρωπινό γένος. "Τα mass media δεν είναι απλοί διάμεσοι, αλλά αποτελούν ταυτόχρονα την τεχνική και το περιεχόμενό των πληρο-

φοριών. Και αυτή η τεχνική δεν είναι άλλη απ' την τεχνική του ελέγχου και αυτό το περιεχόμενο δεν είναι άλλο από την εικόνα της πραγματικότητας που θέλουν να δημιουργήσουν οι κυρίαρχοι".

Όντας λοιπόν κινητήριο γρανάζι της μηχανής του θεάματος προβάλλουν την εικόνα-σύμβολο του αναρχικού ως χούλιγκαν, παιδιού κοινωνικά προβληματικού, θύμα των αδιεξόδων της εποχής μας, ψυχοπαθολογική περίπτωση δυσπροσαρμοσίας, μέρος του σύγχρονου τρίπτυχου εφιάλτη του κάθε υποταγμένου γονιού (μαζί με τα ναρκωτικά και την πάντα επίκαιρη-ομοφυλοφιλία). Και βέβαια καταφέρνουν το σκοπό τους, πράγμα εύκολο αφού αποκρύπτουν θεωρήσεις και αίτια, παραμορφώνουν μηνύματα και προτάγματα, δυσφημούν οντότητα και χαρακτήρα.

Δεν θα μπορούσε να 'ταν και αλλιώς...

ΑΠΟ ΜΕΣΑ

(ή: εμείς τι κάνουμε;)

1. Στραβός δεν είναι ο γιάλος...

Να καταπιστούμε πρώτα απ' όλα με τους νέους ανθρώπους που πλησιάζουν τον Α/Α χώρο - ιδιαίτερα συγκυριακά, μετά από λαμπρές μέρες και νύχτες του αντικαθεστωτικού αγώνα, όπως για παράδειγμα συνέβη μετά το Γενάρη του '91-. Για την απομάκρυνση πολλών νέων συντρόφων/φισσών, αλλά και για το φυλλορρόημα κάποιων από τους παλιότερους μερίδιο ευθύνης σαφώς φέρει ο ίδιος ο χώρος, η οργάνωση του, οι διαδικασίες του... Και τονίζουμε μερίδιο ευθύνης μια και ο καθένας/μιά είναι ο απόλυτος υπεύθυνος των τελικών επιλογών του.

Γιατί σύντροφοι και συντρόφισσες, ποιες ανοιχτές διαδικασίες θέσαμε για την οικοδόμηση συλλογικής κινηματικής συνείδησης ώστε η αναρχική ηθική να μην καταντήσσει προσωπική υπόθεση;

Γιατί τις περιόδους ακμής δε δημιουργήσαμε την αναγκαία οργανωτική -και υλική- υποδομή με όρους συνολικής θεώρησης και κινηματικής προοπτικής;

Πού ήταν τότε το ικανό εκείνο δίκτυο από τα στέκια μας, τα έντυπά μας, τις καταλήψεις μας, τα ραδιόφωνα μας, την οργανωμένη αντικουλτούρα μας, τις πρωτοβουλίες μας σε ειδικά ζητήματα και τόσα άλλα;

Έπρεπε να φτάσουμε στο 1995 για να ξεκινήσει ένα πείραμα, ένα στοίχημα σαν αυτό του Αλφα; (ας μη μιλήσουμε καλύτερα για τις κολεκτίβες, τα ελευθεριακά σχολεία, τον κοινοτισμό και τον αναρχοσυνδικαλισμό που ακόμα μας καρτερούν...)

Αλλά προπάντων πού ήταν -και πού είναι- ο λόγος μας; Ο κοινωνικά διεισδυτικός εκείνος λόγος που θα διέγειρε και θα εμπύχωνε τις χιλιάδες εκείνες συνειδήσεις που αισθάνονται ότι πολλά-δεν-τους-αρέσουν σ' αυτήν την κοινωνία, να αυτενεργήσουν;

Τα πράγματα δείχνουν ότι ο ίδιος ο λόγος που αρθρώσει ο Α/Α χώρος δεν είναι αρκούντως πειστικός. Δεν φταίνει πάντα "οι άλλοι που δεν θέλουν ή δεν μπορούν να καταλάβουν". Ο λόγος μας δεν κατάφερε να κηρύξει τον απαιτούμενο μοριακό πόλεμο στο επίπεδο του καθημερινού καθεππίσματος των θεσμών

της κυριαρχίας (φανερών και μη), πράξη που προϋποθέτει βέβαια την ανάλογη οπτική. Συχνά απλά -αν όχι στείρα- συνθηματολογικός δεν μπόρεσε να σκάψει και να εξοπλίσει προωθημένα χαρακώματα στο μέτωπο της κοινωνικής αντίστασης. Φτάσαμε μάλιστα στο εξής παράδοξο: αντί η θεωρητική ανάλυση να είναι ο αποστακτής των κοινωνικών μας προταγμάτων, η θεωρία να εκμαιεύεται από την κληρονομημένη συνθηματολογία. Μια θεωρία αναπόφευκτα ρηχή και καχεκτική (βλέπε θέσεις αναρχικών για τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία και το "μακεδονικό" ή το "κυπριακό").

Μπορεί λοιπόν το "Κλούβες, κλούβια και κλούβια ιδανικά" να περιγράφει μια χαρά τη σύγχρονη νεοελληνική πραγματικότητα, ή το "Τούρκοι εργάτες αδελφία μας" να συνοψίζει με τον καλύτερο τρόπο το ταξικό διεθνιστικό μας πρόταγμα. Όμως είναι γεγονός ότι ο αναρχικός λόγος σήμερα στη "Ραγιαδία" δεν νοείται να κληρονομή τα θεμελιακά ιστορικά κείμενα του αναρχισμού χωρίς να αποκωδικοποιεί τις βάσεις τους στο σήμερα, χωρίς να προσαρμόζει και να εξελίσσει τη λυδία λίθο τους στη σύγχρονη πραγματικότητα, χωρίς να αναλύει τους νέους όρους και μέσα κυριαρχίας (ειδικά μάλιστα την οικονομική, γεωπολιτική και πολιτισμική τους διάσταση). Διαφορετικά, ερωτοτροπεί με την τυπολατρεία.

Παρένθεση: όλη η παραπάνω γκρίνια, ας μην εκληφθεί στη διάσταση της προσωπικής μομφής από κανένα άτομο ή συλλογικότητα. Ιδιαίτερα από αυτούς/ές που συνεχίζουν συνειδητά τον αγώνα με τη λογική και τα μέσα που επιλέγουν. Εί-

ναι μάλιστα πιθανό οι παραπάνω γενικές διαπιστώσεις να μην τους αφορούν προσωπικά. Δεν είναι ώρα για επιμερισμούς ευθυνών. Άλλωστε στους ανοιχτομάτηδες, το παρόν ανταμοίβει και το μέλλον υπόσχεται: ένα στέκι εδώ, ένα ράδιο εκεί, ένα έντυπο, μια κατάληψη παρά πέρα. Κι αυτά από όσα φαίνονται...

2. ...παρόλα αυτά αρμενίζουμε!

Ας δούμε όμως τι κατάφερε ο Α/Α χώρος όχι βέβαια για να "βλογήσουμε τα γένια μας" (συγγνώμη για τη macho έκφραση), αλλά για να προσεγγίσουμε τα επίπεδα εκείνα της δράσης μας που προσδίδουν την ευθύτητα, τη γνησιότητα και -γιατί όχι- την ελκυστικότητα στην κοινωνική μας παρουσία, όσο ελλιπής κι αν είναι αυτή. Στοιχεία που αποτελούν εξάντα και αστρολάβο στην πλεύση των ρευμάτων αντίστασης. Και σηματοδοτούν την προοπτική...

Την τελευταία 10ετία ο Α/Α χώρος κατάφερε να θέσει στο στόχαστρο της δράσης του την κρατική καταστολή (συχνά μην έχοντας διαφορετική επιλογή) και να εκφράσει με αρκετή συνέπεια, αλλά και συνέχεια τον αντιαυταρχικό αγώνα. Αγώνα με γενικά, αλλά καθόλου ασαφή αντιεξουσιαστικά χαρακτηριστικά που παρουσίαζε λειψή προοπτική χωρίς να του λείπει στο ελάχιστο ο παλμός και η ζωντάνια. Κατάσταση αναμενόμενη αφού η "αντί-θεση" δεν εκπορευόταν πάντα και από τη "θέση", αλλά σχεδόν αποκλειστικά από τα σίγουρα αξιέπαινα κοινωνικά αντανακλαστικά του Α/Α χώρου. Μια διαδικασία ανάδρασης που δεν εξαλείφει σε ξεσπάσματα οργής και αξιοπρέπειας (όπως μετά τη δολοφονία του Καλέζα), ή στην προπαγάνδη "ημέτερων" ζητημάτων (όπως οι κινήσεις αλληλεγγύης σε φυλακισμένους ολικούς αρνητές στράτευσης), αλλά που απλώνεται και διεισδύει σε εργατικούς αγώνες (Πειραική Πατραϊκή, ΕΑΣ), σημαντικά κοινωνικά προβλήματα (αντιβασικός αγώνας στην Κρήτη, αγώνας ενάντια στα ναρκωτικά, τοπικούς αγώνες κοινοτήτων (Αραβησσός, Πουρί), έντονα περιβαλλοντικά προβλήματα (Κερασίνα, Καλαμάς), ζητήματα διεθνισμού (Τιενανμέν, Ζαπατίστας, Τουρκία).

Και είναι ακριβώς αυτές οι διαστάσεις του απελευθερωτικού μας αγώνα μαζί με την αταλάντευτη αποχή από οποιοδήποτε θεσμικές διαδικασίες στήριξης του κεντρικοπολιτικού ιστού κυριαρχίας που, αντίθετα με τον αριστεριστικό και τον οικολογικό χώρο της δεκαετίας του '80

πρόκριναν την επιβίωση του Α/Α χώρου ανάγοντάς τον, στη δεκαετία του '90, στην "ήρεμη δύναμη" του ευρύτερου εξωκοινοβουλευτικού χώρου αντίστασης.

Επίλογος

Σκοπός αυτού του κειμένου είναι να καταδείξει μερικές βασικές αδυναμίες της κοινωνικής παρουσίας του ευρύτερου αναρχικού αντιεξουσιαστικού ρεύματος αντίστασης επιδιώκοντας το ξεπέρασμα αιτιών και συμπτωμάτων. Πάντα πιστεύοντας ότι η αγωνία της αυτοκριτικής εκκολάπτει την προοπτική και τη νίκη της. Η πράξη θα δείξει...

Για τους κακόβουλους που θα σπεύσουν να πουν ότι τα αρνητικά σημεία που εντοπίζουμε είναι αφ' εαυτά χαρακτηριστικά της αναρχίας, ένα θα πούμε: ο αναρχισμός εξορισμού εμπεριέχει στη φύση του την τάξη και την οργάνωση, όχι το χάος. Το γεγονός ότι συνεχίζει και συγκινεί διαρκώς νέους αντιστάτες/τριες υποδηλώνει, αν μη τι άλλο, ότι κάτι έχει να πει, κάτι έχει να προτάξει κοινωνικά.

Και το ζητούμενο για μας δεν είναι με ποιον τρόπο οι αναρχικοί θα γίνουν περισσότεροι, αλλά πώς ο λόγος μας (θεωρία και πράξη) θα αποκαταστήσει την κοινωνική του εμβέλεια στο μέγεθος που του αρμόζει. Πώς θα διεγείρει συνειδήσεις για το δυνάμωμα των κοινωνικών αντιστάσεων, την όπλιση των επιθυμιών, την αυτοοργάνωση των αναγκών, τη συντροφικότητα, την αλληλεγγύη.

Μακριά απ' τη λενινιστική θεολογία της ιστορικής αναγκαιότητας της Οργάνωσης, μακριά απ' την τροτσκιστική μεταφυσική της επανάστασης που θα έρθει απ' την εξαθλίωση των μαζών, μακριά απ' την εκσυγχρονιστική αμφισβήτηση των ψυχικά γιάπηδων, μακριά απ' την υποταγή και τη μοιρολατρεία μιας άνευ όρων παράδοσης. Μακριά απ' όλα αυτά, αλλά μέσα στην κοινωνία τολμούμε την αντίσταση. Συχνά από ένστικτο, αν όχι από εγρήγορση, πάντα με αξιοπρέπεια. Μόνο αν καταφέρουμε να ονειρευτούμε τις ζωές μας, θα μπορέσουμε να ζήσουμε τα όνειρά μας.

Κ.Τ.
ΕΥΒΟΙΑ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: 1. Από το "Αν τα μέσα μαζικής επικοινωνίας είναι η απάντηση, ποια ήταν η ερώτηση;", έκδοση του ράδιο Κιβωτός, Θεσσαλονίκη, Ιούνιος '93